

KARKSI SÕNA

• Karksi valla infoleht • Nr. 6 (141) Juuni 2007 •

Sõnumeid

Ees on Äriküla päev

7. juulil toimub Taugas Mäe talus Äriküla päev.

Üritus peaks pakkuma tegevust nii suurtele kui väikestele. Külalisi ootame alates keskpäevast, mil avame kohaliku matkaraja ühe osa. Täistundidel, kell 14, 16 ja 18 esitab trio „Kolme mäe mehed“ paar laulu ja esinevad rahvatantsijad. Kell 20 algab tantsuõhtu, mida elava muusikaga sisustab juba päeval lavalaudadel esinenud bänd.

Päeva jooksul on võimalik vaadata hobutööriistade näitust, sõuda järvel paadiga, näha pokusid, sõita hobustega, tutvuda küla ajaloo ja laduda kiviaeda. Kohapeal on grillimis- ja telkimisvõimalus.

Võta piknikukorv kaasa ja tule veeda üks põnev päev Ärikülas! Lisainfo telefonil 513 8156.

Heiki Truuvelt

Kulla mulgi!

Kik om oodat „Mulke suvekuuli“ 15. ja 16. jaanikuu päeval Lilli küllä. Pae akkap kell 12.

Tüün om keelekammer, kandle-õppamiskammer, puutüükammer, mängu- ja laulukammer, muinasjutukammer ja luudusluukammer. Viil tettäss üümängu mõtsan ja õhta om kokkusaamine Contrace. Nava talun toimup simmann.

Üten võtta laagrevarusustus (varjalune, süümisriistä, sooje rõivid, ää jalatsi) ja lõbus tuju.

Osamass 50 ruuni. Kirja saap panna üten peredege 10. jaanikuu päevani tel. 523 9232 Alli Laande või alli.laande@karksi.ee.

Sakala mängudel läks hästi

Karksi vald osales Sakala mängudel ligi saja sportlasega 14 alal ning jõudis 8 alal esimese kolme hulka.

Jalgrattakrossis saavutas vald teise koha. Jalgrattureid juhtisid Jaanus Sarv ja Kaupo Kuhlap. Kergerõustikus (Mart Kurs), köieveos, tõstmises (Leo Liiber) ja mälumängus (Aavo Lamp) saavutati võistkondlik teine koht. Meeste võrkpallis (Silvi Hannus), poiste jalgpallis (Leo Liiber) ja kabes (Paul Pöder) saavutati kolmas koht.

Sakala mängudelt kogus kõige rohkem medaleid Margus Hunt — viis kuld.

Üldarvestuses jäi vald suuremate valdade grupis kolmandale kohale.

Täna valla spordikomisjoni nimel kõiki sportlasi, kes löid kaasa selle aasta mängudel, ning loodan, et kahe aasta pärast ollakse jälle ri-

vis, siis juba IX Sakala mängudel. Sügav tänukummardus ka kõikidele organisatoritele, kes aitasid võistkondi komplekteerida ja sportlased õigeaegselt starti viia.

Leo Liiber, spordikooli direktor

Perespordipäev kooli staadionil

23. mail toimus Karksi-Nuia Gümnaasiumi staadionil lasteaialaste ja nende vanemate spordipäev. Lapsed alustasid sportlikku õhtupoolikut rongkäiguga lasteaia staadionile. Eriti uhked olid vanema rühma poisid, kellele oli antud rongkäigus ülesanne kanda lasteaia lippu.

Staadionile olid kogunenud peale lasteaialaste ja nende vanemate veel õed, vennad ja palju sõpru.

Sportliku õhtupooliku esimene ala oli üks soojendusring ümber staadioni. Sellel alal olid väiksemad sportlased oma vanematest pisut väledamad. Järgmine oli takistusrada, kus tuli natuke hüpata, joosta ja pugeda tõkkepuu alt läbi. Kõik läbisid takistusraja välejalgselt ja rõõmuga ning said pärast viimase läbimist võistlejakaardile kirja oma esimesed punktid.

Edasi suunduti kaugushüppesse, mis oli eriline selle poolest, et hüppe jaoks võeti kohapealt hoogu ja hüpati koosjaluristi üle kaugushüppekasti.

Kui kaugushüpe hüpatud, oli järg vanemate ja vanavanemate tegevõistluse käes. Moodustati kolm 20-liikmelist võistkonda. Kõik võistlejad andsid endast parima ning võistkonnad olid lõppkokkuvõttes üsna tasavägised. Selles võistluses võitjaid ja kaotajaid ei olnud.

Spordipäev lõpetati sõbraliku jalutuskäiguga ümber staadioni: kõik hoidsid üksteisel käest kinni ja nii moodustus poole staadioniringi pikkune inimkett. Loomulikult ei jäänud keegi ilma ka väikest auhinnast, sest olid ju kõik sellel päeval võitjad. Auhinnaks oli saatnud laste lemmik Jeti kõikidele väikestele sportlastele kohuke-

sed. Lastevanemate nimel täna mõnusat lasteaiaaperet ning spordipäeva korraldajaid Martin ja Kerli Mooset.

Eneli Pöder, lapsevanem

“Ökokrati” projekt lõppes premiareisiga

23. mail premeeris Karksi vald tublisid “Ökokrati” projektis „Mets õpetab“ osalejaid premiareisiga Luke mõisa parki Tartumaal.

Luke pargis aset leidnud puhta metsa peole minejate valik toimus 23. aprillil metsandusliku orientee-

• Perespordipäeval.

TIIU KÜTI foto

• Tartumaal Luke mõisa pargis.

ERAKOGU

rumisvõistluse alusel. Kokku sõitis Karksi vallast Luke parki 45 peolist. Nad sõitsid välja juba hommikul, sest plaanis oli käia ka Tõravere observatooriumis. Alles seejärel suunduti „Puhta metsa peole“.

Projektis kaasa löönud noored esinesid seal omaloominguliste lühikavadega, üheskoos lauldi ja tantsiti tantsu „Mets on kodu“ ja moodustati pikim “Karulaane jenka” kett. Samuti esines noortebänd “2Wild”.

Suur vaatamisväärsus oli erakordselt esinduslik Luke mõisa park, mis on rajatud 19. sajandi lõpul ja rekonstrueeritud püüdnud puudega prantsuse stiilis pargiks. Park koosneb järsu terrassiga eraldatud ülemisest ja alumisest pargist. Nende vahel trepi otsas asuvad betoonist lõvikujud.

Seda vahvat päeva kaunistasid päiksepaisteline ilm ja kevadised metsalõhnad.

Eneli Pöder, Karksi valla laste- ja noorsootöö spetsialist

Kohtusid endised lasteaiajuhatajad

17. mail said Viljandimaa endised lasteaiajuhatajad kokku Karksi-Nuia uues lasteaia juhataja Katrin Kivistik tutvustas hoonet ja lasteaia töid. Eriti jäi meile meelde imeilus saali kaunistus, mille oli üles seadnud Laine Kink.

Nautisime laste esitatud meeleolukat kontserti. Südametegi soojaks tädi Valli õpetatud Karksi laste peotantsud rumba ja tšatša. Toredad olid ka jänkude rühma laste laulud emast ja kevadest.

Pärast kontserti ühisel teelauas arutasime endisi aegu, samuti tegime plaane edaspidisteks kohtumisteks. Tänuväärne vastuvõtu eest kin-

kisime lasteaiale lilled ja raamatu. Täname toredate vastuvõtu eest!

Asta Parts, endine lasteaiajuhataja

Baltimaade retrosiit

9. juunil toimub teist aastat Baltimaade retrosiit, milles osalevad Eesti, Läti, Leedu ja ka mõned Soome vanatehnikahuvilised. Retrosiitil näeb unikaalseid sõidukeid, mis annavad ülevaate tehnikaaialoo algusaastatest peale.

Retrosiidi ajaline marsruut: Tõrva kell 10.25, Taagepera kell 12, Karksi-Nuia kell 13.30, Viljandi kell 15 ja Mustla kell 17. Nendes peatuspaikades võtavad meid vastu kohalikud kultuuriedendajad ja omavalitsuste juhid. Sõidu lõpp-peatuses Purika talus elustab killukese antud piirkonnas toimunud Teise maailmasõja lahinguteist sõjaajalooklubi “FrontLine”.

Vanasõidukitega saab tutvuda peatustes tasuta. Näidislahingu jälgimiseks tuleb osta kohapealt piletit hinnaga 25 krooni, pensionärid ja lapsed saavad sisse tasuta.

Heido Sõna, vanatehnikaklubi Retro MC juhataja

Noori ootab töö- ja puhkelaager

4. kuni 20. juulini toimub Karksi vallas noorte töö- ja puhkelaager „Karksi malev 2007“. Laagrisse ootame 13–17 aasta vanuseid lapsi.

Laagrisse saamiseks on vaja täita registreerimisleht, mille leiab Karksi valla koduleheküljelt www.karksi.ee või vallamajast. Täidetud avaldused tuua hiljemalt 22. juuniks Karksi valda aadressil Karksi-Nuia, Viljandi mnt 1.

Eneli Pöder

Emadepäev Karksis

On hea, kui sul on ema, kes kuulab su mured, kes puhub näpule, kui see on haiget saanud, kes kallistab ja rõõmustab, kui sul läheb hästi.

Karksi külamajas on traditsiooniks saanud tähistada seda päeva väikese kontserdiga. Sel aastal rõõmustasid meid Karksi lasteaia mudilased oma põneva kavaga “Reis ümber maailma”. Sai kuulda kauneid laule emast, nautida eri maade tantsu ning põnevust lisasid väikesed peotantsijad, kes lustisid tantsupõrandal nii rumbat kui ka sambat.

Laul ja tants hoivavad vaimu värskena. Nii oli ka kõigil peost osasajatel laste esinemise järel hinges ja südames soe ja päikseline tunne.

Aitäh mudilastele ja kasvatajatele ning jõudu ja jaksu muusikaõpetaja Anneli Mäetsale, kes selle lustilise kava õpetas ja kokku seadis.

Riina Hupponen, Karksi külamaja kultuurispetsialist

Väikeste eakaaslaste raamatupidu

Karksi vallas on saanud ilusaks traditsiooniks kinkida meie pisikestele vallakodanikele aastaseks saamise puhul raamat. Sel aastal toimus raamatupidu 17. mail Karksi-Nuia lasteaia. Kutsutud olid kõik 2007. aastal aastaseks saavad lapsed oma emmede, isside, vanemate, vanaisade, õdede-vennade või teiste neile lähedaste inimestega.

Külalisi tervitasid Karksi-Nuia ja Karksi lasteaialapsed toredate kevadkontserdiga, mille lõpul kingiti igale tähtpäevalisele muinasjuturaamat.

Sooime meie väikestele vallakodanikele toredat saabuvat suve ja kohtumiseni sügisel Karksi-Nuia lasteaia mängu- ja lauluringis!

Eneli Pöder, laste- ja noorsootöö spetsialist

• Raamatupeol esinevad Rivo ja Arvi Karksi lasteaiaist.

ENELI PÖDRA foto

• Sakala mängudel poiste jalgpallis kolmanda koha saavutanud võistkond vasakult: Sten Saareluht, Armin Vaher, Kaur Karu, Remy Raheste, Miku Mäesalu, Innar Vilumets, Kevin Kudak, Tauri Hussar (võistkonna parim, löi kõik väravad), Janno Ligur ja Eero Maling. Keskel poiste treener Leo Liiber.

TIIA KUKKE foto

NAVA TALUS ON KAVAS SEITSE SUVEETENDUST

Nava talu Lillis on mullusest teatritegemisest julgustust saanud ja tänavuses juulikuu kavas on juba seitse etendust. On tekkinud kultuuritalu mõiste.

Mullu mängitud „Kolmele ristile“, kus 1866. aastal ostetakse talu Polli mõisniku käest priiks, on peremees kirjutanud justkui järje, sest uus näidend „Muinassaar“ räägib ajast, mil meie talude maad Tüandri eide ennustuse kohaselt jälle ära võeti ja ilusale omaelamisele järgnes maaelu juurtele senisest kõige hävitavam okupatsioon. Kuid nii see polnud mõeldud.

Uue talunäitemängu tegevus toimub jälle Nava talus, seekord 1944. aastal, mil seal varjas ennast Otto Tiefs valitsuse minister Kaarel Liidak. Näidend jutustab Liidaku romantilistest suhetest taluperenaisega, mille aluseks on säilinud kirjad. Raske on öelda, kas on see poliitikat kangasse kootud armulugu või vastupidi või hoopis muusikaga ühendatud poliitika ja armastus.

Näidendi üks tegelane on Liidakule kuulunud klaver „Rathke“.

Nava lava on saanud uue välimuse, see on välja ehitatud nagu kolakoda. Laval on nüüd ka näitlejaid vihma eest kaitses katus. Rohkem on pinke. Inimestel, kes on ette võtnud teekonna Lä-

ti piiri äärsesse tallu, jätkub tegevust peaaegu terveks päevaks.

Alustada võib Teringe rabamatkast, mis paikneb 1,5 km enne Nava talu. Otse Nava talu õuelt pääseb kopraparki, kus saab imetleda looduse tublimate puidutöötlejate jõudu ja osavust. Koprarada on märgistatud, sinna on üles pandud sildid ja seletused. Teine rada viib Nava talu õuest põliste künnapuude juurde. Neid on kaks, Jaak ja Reet, ja nende ümber on sirgumas vist Eesti ainuke künnapuumets.

Veel võib Naval vaadata disainer Heiki Kongi puuskulptuure ning minna Alatsi järve õhtupäikeselisele kaldale, kuhu viib nüüd käidav tee.

Nava lava kava on jaotatud kahele nädalavahetusele juulis, selle peatoetaja on Mulgi Kultuuri Instituut ning sponsorid paljud ettevõtted ja inimesed kuuest välisriigist ja Eestist.

Kui mullu kaitses Nava üritusi taavataat, pannes paduvihmale Äriküla kandis ette ranged keelumärgid, siis tänava loodame rohkem iseendale. Saksamaalt on tellitud suur purikatus, mille soetamist toetasid Saksa, Austria ja Itaalia puidutööstusfirmad. Õnnestumise korral on kaitses kuni 250 inimesele.

Jaak Kõdar

NAVA LAVA

on Karksi vallas Lilli küla Nava talus asuv vabaõhulava, kus soovijad võivad tutvustada oma sõnalisi ja muusikalisi teoseid ja kus esiplaanil on mulgi kultuuri ja kohalike autorite looming.

Teavet saab tel. 513 1691 ja 433 2416, jaakkodar1@hotmail.ee, lillirahvamaja@hotmail.ee.

6. ja 7. juulil kell 19 „Muinassaar“ — Jaak Kõdari talunäitemäng kolmes vaatuses. Esietendus. Lavastanud on Mati Põldre, mängivad Liisa Hirsch, Riho Rosberg, Alli Laande, Heino Rull ja Lilli küla isetegevuslased ning lapsed Ahto Sarap ja Paula Lenk.

8. juulil kell 14 on kavas „Muinassaar“ ja kell 19 kontsert „Metsa-Gala“ — klassikalised pillid loodusvaikusel. Tegemist on eksperimendi ja täismõõdulise kontserdiga, mis sisaldab ühislaulmist, pillide demonstratsiooni ja tuntud muusikapalasi.

27., 28. ja 29. juulil kell 19 „Kolm risti“ — Jaak Kõdari talunäitemäng kolmes vaatuses. Lavastanud Alli Laande ja Linda-Maria Arro, mängivad Alli Laande, Raivo Adlas, Arvo Raimo, Aire Pajur, Matti Linno, Lii Laande, Ly Laanemets, Joosep Põllumäe, Joonas Põllumäe, Maikel Soovik, Gren Rehema ja Liisi Laanemets ning lapsed Ahto Sarap, Asko Sarap ja Paula Lenk.

Pileteid müüakse kohapeal ja ettetellimine telefoni teel. (Toetavad Külaselts „Tatsu“, Mulgi Kultuuri Instituut, Karksi vald ja Nava talu.)

Kohalesõit: Karksi-Nuia-Lilli, 12 km. Väljasõit Karksi-Nuiast Valga suunal, linna piiril ringteel paremale viitade „Lilli“, „Piiripunkt“ või ajutise sildi „Nava“ järgi. Tee nr. 54. Lilli keskel olevalt teeristilt külamaja eest vasakule 3,5 km kuni tee lõpeb Nava talu õuel, parkimisplatsil või Eesti-Läti piiril.

KARKSI VALLAVOLIKOGUS

16. mai istungil

Osa võtsid Jüri Eesik, Katrin Kivistik, Liidia Klaas, Harri Kuniimägi, Endel Lepik, Heino Luik, Raivo Lill, Reevo Maidla, Leili Nael, Olavi Pilk, Maire Sala, Enn Sarv ja vallavanem Arvo Maling. Puudusid Kalle Peik, Leo Lüiber ja Raimo Sarv.

♦ Esimesel lugemisel arutati Karksi-Nuia noortekeskuse loomist.

♦ Määrati vallavanema äraolekul teda asendavale valitsuse liikmele hüvituse suuruseks 30% vallavanema ametipalgast.

♦ Määrati Karksi vallale kuuluvate elektripaigaldiste käidukorraldajaks Peeter Uisk ja otsustati sõlmida käsundusleping elektripaigaldise käidu korraldamiseks vallale kuuluvates elektriseadmetes kuni 31. det-

sembrini 2010.

♦ Otsustati taotleda valla munitispaalomandisse järgmised maaüksused: Karksi park pindalaga 10,2394 ha (sh. I katastriüksus 9,19 ha ja II katastriüksus 10 494 m²), Polli park 6,56 ha ja Tuhalaane kalmistu 2,05 ha — kõigi sihtotstarve on sotsiaalmaa.

♦ Kehtestati Hanskoka kinnistu detailplaneering Karksi-Nuias ja algatati detailplaneering Tartu mnt. 28 kinnistu elamumaa krundil Karksi-Nuias.

♦ Tunnistati peremehetuks Karksi külas asuv Pargi tänava parkla, vallavalitsusele tehti ülesandeks võtta rajatis oma valdusse.

♦ Otsustati osaleda liikmena mittetulundusühingus Eesti Muusikakoolide Liit Karksi-Nuia Muusikakooli huvides.

KARKSI VALLAVALITSUSES

30. aprilli istungil

Osa võtsid Arvo Maling, Andi Sõmmer, Urmas Suurpuu, Peeter Uisk ja vallasekretär Inge Dobrus. Puudusid Pjotr Krjutškov.

♦ Otsustati muuta Kalev Jaagoga 9. novembril 2006 sõlmitud töövõtulepingut lume lükkamiseks Tuhalaane piirkonnas. Edaspidine töövõtja on osühing „Kalviker Transport“.

♦ Otsustati uuendada mittetulundusühinguga Lõuna-Mulgimaa Kunsti- ja Käsitöökoda sõlmitud üürilepingut Rahumäe 2a III korrusel asuva äriruumi nr. 46 (30,9 m²) kasutamiseks 1. juunist kuni 31. maini 2008.

♦ Otsustati sõlmida leping Seesam Rahvusvahelise Kindlustuse Aktsiaseltsiga vallale kuuluvate hoonete Tartu mnt. 8, Tartu mnt. 10 ja Pärnu mnt. 20 kindlustamiseks 3162 krooni eest vastavalt pakumisele nr. 11/100442.

♦ Otsustati sõlmida Andi Roggenbaumiga rendileping Ainja järve kinnistu maismaa-ala (0,82 ha) avalikuks kasutamiseks puhkeküla- ja laagriteenuse osutamiseks 1. juunist kuni 31. maini 2008 volikogu kehtestatud tingimustel.

♦ Määrati Polli Hooldekodus viibivate isikute uueks hooldustasu suuruseks 1. maist 2007 85% isiku riiklikust pensionist kuus.

♦ Otsustati kasutada Polli Hooldekodus alalise hooldusel viibivatele isikutele määratud sotsiaaltoetust puudest tingitud lisakulude hüvitamiseks järgmiselt: mähkmete ja ravimite ostmiseks, abivahendite omavalguse ja haigla voodipäeva eest tasumiseks ning visiiditasu maksmiseks.

♦ Anti nõusolek Andres Lindströmile Karksi-Nuias Kaare t. 9 kinnistul kasvava puu mahavõtmiseks ja nõustuti Karksi-Nuias Männiku tänava ääres oleva 5 puu ja Tartu mnt. 36 kinnistu ääres oleva 9 puu mahavõtmisega.

♦ Nõustuti geoloogilise uurimistööga Ainja külas Tindi kinnistul eesmärgiga välja selgitada liiva ja kruusa varu, kvaliteet ja kaevetingi-

mused.

♦ Kinnitati maa ostueesõigusega erastamise tingimused: Andres Soovik erastab Lilli külas 2,12 ha maad. Katastriüksuse nimeks jääb Tulli.

♦ Määrati munitispaalomandisse taotletavatele maaüksustele nimetused ja sihtotstarbed: Karksi park, Polli park ja Tuhalaane kalmistu — sihtotstarve sotsiaalmaa.

14. mai istungil

Osa võtsid Arvo Maling, Andi Sõmmer, Peeter Uisk ja vallasekretär Inge Dobrus. Puudusid Pjotr Krjutškov ja Urmas Suurpuu.

♦ Nõustuti Karksi-Nuias Lossimäe t. 2 kinnistu ääres oleva kase mahavõtmisega.

♦ Nõustuti Ainja külas geoloogilise uurimistöö teostamisega Lään-Tindi, Porgandi ja Tindi-Porgandi kinnistul eesmärgiga välja selgitada liiva ja kruusa varu, kvaliteet ning kaevetingimused.

♦ Kinnitati Karksi valla 2007. aasta eelarvest finantseeritavad kultuurirühmitused kokku 161 500 krooni järgmiselt: iseseisvuspäev 12 700, Karksi Jaanilaat 35 000, kodukandipäevad 6.—9. juulil 40 000, valla aastalõpupidu kultuurikeskuses 13 800, valla kultuurikeskuse kultuurirühmitused 30 000, Karksi külamaja üritused 10 000, Lilli külamaja üritused 8 000, Polli külamaja üritused 5 000 ja Tuhalaane külamaja üritused 7 000 krooni.

♦ Määrati projekteerimistingimused: Tiigi-Aadami kinnistu elektrivarustuseks rajatava „Tiigi-Aadami“ 15/04 kV 30 kVA mastalajaama ehitusprojekti koostamiseks Polli külas, Kaasiku kinnistu elektrivarustuseks rajatava 3x16A õhuliini ehitusprojekti koostamiseks Leeli külas ja Vasu kinnistu tsentraalsektrassi ehitusprojekti koostamiseks Karksi külas.

♦ Anti kirjalik nõusolek Toomas Venele saun-suvila püstitamiseks Võidu kinnistule Karksi külas.

♦ Anti Silvi Pärnale luba laada korraldamiseks Karksi-Nuias Pärnu mnt. parklas 7. juulil kella 9—16.

Koprad koduloomadeks!

Koprad on kolinud Nava talu õuele. Nende raielank on 50 meetrit küümnist ja 50 meetrit Läti piirist. Ja raiuvad nad tõesti hästi. See haavapuu on 60-sentimeetrise tüvega; algus on tehtud, kaua see puu enam ei püsi.

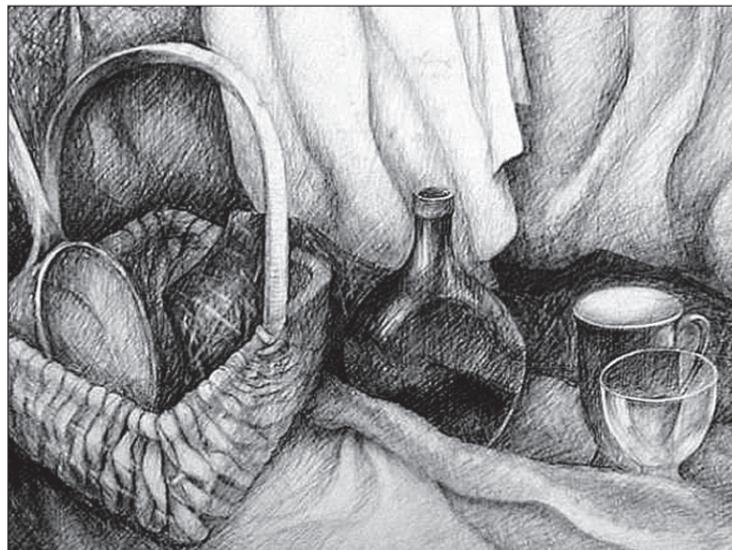
Sellist kopramurdu pole ma varem näinud. Rajasin käiguraja, märgistasin selle punaste lintidega ja panin üles viidad „Koprapark“. See ta ju on! Lisaks ka tahvel kobraste eluviisi kirjeldamisega. Niisiis lausa autoga koprarajale. Maksab see 1 krooni. Küsin ikka nalja pärast sellise hinna, sest ilma rahata saadud pole väärtust. Raha võib panna kuhu tahes, võib jätta kasvõi kobrastele.

Olen loobunud tammide lõhkumise Nava talu ja Alatsi järve vahel, las koprad kasvatavad oma poegi. Edasi Tüandri järve poole aga ei saa tamme lubada, vesi tõuseb ja lõhub sillad. Looduseadused ja elu seadused peavad vahel teineteisega sobituma.

Nava koprapark pole ju mingi uus, kuid tema eelis on kättesaadavus ja näitlikkus. Kunagi pean ka sealt haavatüved ära koristama, sest koprad ei vaja neid ja mets on rikutud.

Ei tea, kus on oodata järgmist kopraparki.

Jaak Kõdar

Kunsti õppima!

Karksi Noorte Kunstistuudio võtab vastu uusi õpilasi järgnevaks õppeaastaks 4. ja 5. juunil kella 14—18. Vajalikku infot saab tel. 5649 0889.

Soovime kõigile meie lastele ja nende vanematele ilusat ja mõnusat suvepuhkust!

Are Haab

• „Natüürmort“, Karin Kukk, 2005

23. juunil on Karksi mõisa pargis Karksi Jaanilaat

11	Avamine	* Külamajas on kella 12—16 avatud käsitöönäitus ja muuseumitoad.
11.30	Jämmivad kohalikud pillimehed	* Laadaplatsil on batuut ja lapsed saavad ratsutada; õnneloos, näo-, pudeli-, kivi- ja klaasimaalingud.
12.00	Lõbusaid võistlusi ja mängu lastele	* Eesti vana mootorrattaklubi „Unic-Moto“ „Wiru Velo“ jalgrataste näitus.
13.00	Külakosti pakuvad Heino Koosa ja Heino Seljamaa	* Toimuvad võrkpallivõistlused. Võistkondadel registreerida end 20. juuniks tel. 5341 9129 (Silvi Hannus)
14.00	Oksjon	Korraldajad ootavad kõiki kauplema ja ostma. Eriti oodatud on käsitöömeistrid.
14.30	Esinevad Heino Seljamaa ja Heino Koosa	INFO ja kauplejate registreerimine tel. 433 2736, 5668 1792, 5668 6307.
15.30	Karaoke	KOHTUMISENI LAADAL!
20.00	Line-tantsijad	
20.30	Pidulik tuletoomine	
20.45	Täiskasvanutele jõukatsumised ja autasustamine	
22	Jalakeerutuseks mängib ansambel „Lahe“	
	Päeva juhivad Heino Koosa ja helitehnik on Toomas Bergmann-	

KULTUURIKALENDER

Kultuurikeskus

L, 9. 06	kell 16	Karksi-Nuia Gümnaasiumi aktus
R, 15. 06 ja L, 16. 06		Lilli külas "Mulke suvekuuli" laager
K, 20. 06	kell 19	Karksi-Nuia Muusikakooli kontsert
N, 21. 06	kell 12	Karksi-Nuia Gümnaasiumi põhikooliklasside lõpuaktus
	kell 17	Karksi-Nuia Gümnaasiumi gümnaasiumiklasside lõpuaktus
R, 22. 06	kell 20	Lillis jaanituli
L, 23. 06	kell 11	Karksi jaanilaat
	kell 20.30	Karksis jaanituli
L, 23. 06	kell 20	Pollis jaanituli
R, 6. 07	kell 20	Karksi valla kodukandipäevad
		Tantsuõhtu: Väikeste Lõotspillide Ühing
R, 6. 07	kell 19	Lilli külas Naval talunäitemäng „Muinassaar“
L, 7. 07	kell 8	Kodukandipäevad: äratusmängud, kontsert, laad, noorte järvepidu jpm.
		Lilli külas Naval talunäitemäng „Muinassaar“
L, 7. 07	kell 19	Lilli külas Naval talunäitemäng „Muinassaar“
P, 8. 07	kell 14	Lilli külas Naval kontsert professionaalse muusika ja pillide demonstratsiooniga
P, 8. 07	kell 19	Lilli külas Naval kontsert professionaalse muusika ja pillide demonstratsiooniga
T, 17. 07	kell 15	"Baltica" 2007 maapäeva kontsert Karksi-Nuias, külalisesinejad Leedust ja Lätist
R, 27. 07	kell 19	Lilli külas Naval talunäitemäng „Kolm risti“
L, 28. 07	kell 19	Lilli külas Naval talunäitemäng „Kolm risti“
P, 29. 07	kell 19	Lilli külas Naval talunäitemäng „Kolm risti“

Väljasõidud

1. juunil	Noorteteater „O“ Vana-Võitu
10. juunil	Memmede rühmad „Kadri“, „Maalid“ ja „Lustipill“ Taageperra Lõuna-Eesti eakate tantsupeole
2. juunil	Lilli külaperede õppesõit Põlvamaale
13. juulil	Karksi-Nuia folkloorirühm sõidab esinema „Baltica“ 2007 avakontserdile
16. juuli	Esinemine Viljandis „Baltica“ 2007 maapäeval

Näitused

10. 05 — 10. 06	Karksi-Nuia Gümnaasiumi õpilastööde näitus
16. ja 17. juulil	Käsitöönäitus-laad

Kultuurikeskus jätab õiguse teha kultuurikalendris muudatusi! Jälgige reklaami! Kui soovite e-postiga ürituste kohta täiendavat või meeldetuletavat infot, saatke oma aadress linda.arro@karksi.ee.

PILETITE MÜÜK T, K, N kella 10-14, info tel. 435 5529, broneerimine külamajades: Polli külamaja tel. 434 1021, Tuhalaane külamaja tel. 433 2137, Karksi külamaja tel. 433 2736, Lilli külamaja tel. 433 2416. Kultuurikeskuse kodulehekülg: <http://kultuurikeskus.karksi.ee>

Karksi-Nuia Linnaraamatukogu

Raamatunäitused	
28. 05 — 16. 06	"Kuulsate kirjanike kuulsad lapsed"
11. 06 — 30. 06	"Eesti lastekirjanduse hea haldjas"
18. 06 — 30. 06	"Jaaniõhtul süüdatakse tuled"

Sudiste külamaja

L, 9. 06	kell 11	Käsitööring – parandame saali mööblit
R, 22. 06	kell 21	Jaaniõhtu

Ringide tegevus kokkulepitud aegadel

Sport

L, 23. 06	kell 18	Jaanijooks lossimägedes
P, 8. 07	kell 12	IX Karksi rattamaraton
	kell 12.20	lastesõit
6.—8. 07		Vabariigi valdade suvemängud Valgas

Jalgpallivõistlused Karksi-Nuia staadionil

P, 3. 06	kell 12	Koeru SK – JK Karksi
P, 10. 06	kell 12	Liverpool Pub – JK Karksi
L, 16. 06	kell 12	Põltsamaa Sport – JK Karksi

Karksi Vallavalitsus korraldab kodukandipäevade ajal 7. juulil

Karksi-Nuia Keskväljakul

PIIRKONNA ETTEVÕTETE VÄLJANÄITUSE

Ettevõtted, kes soovivad näitusel osaleda, võtku ühendust vallavanem Arvo Malinguga telefonil 528 4740 või arvo.maling@karksi.ee.

Uued sihtnumbrid

Aktsiaselts "Eesti Post" võtab kasutusele uue kirjade töötlemise liini, mis võimaldab lihtkirju kiiremini ja täpsemini sorteerida. Uus liin vajab aga eraldi sihtnumbreid igale haldusüksusele. Seoses sellega muutuvad 1. juunist ka Karksi valla külade sihtnumbrid.

Uued sihtnumbrid on:

Ainja	69105
Allaste	69113
Hirmuküla	69003
Kõvaküla	69107
Leeli	69106
Metsaküla	69109
Morna	71055
(Uus maja, Vidva)	71080
Muri	71054
Mäeküla	69004
Oti	69114
Polli	69108
Pärsi	69110
Pöögla	69111
Suuga	71053
Tuhalaane	71056
Univere	69112
Äriküla	69115

Samaks jäävad

Karksi	69104
Lilli	69002
Sudiste	69001
Karksi-Nuia tänavad	
Aasa	69104
Aia	69103
Arumäe	69102
Eha	69102
Heina	69103
Ida	69104
Kaare	69103
Kalda	69103

Kase	69104
Kassepa	69104
J. Kivistiku	69102
Koidu	69104
Kooli	69104
Lepiku	69102
Lilli tee	69104
Loigu	69102
Loodu	69102
Lossi	69104
Lossimäe	69103
Lõuna	69102
Metsa	69103
Mäe	69104
Männiku	69103
Niidu	69104
Niine	69104
Nurme	69102
Oru	69102
Piiri(v.a 3-11)	69104
Piiri 3-11	69102
Polli tee	69104
Põhja	69102
Põllu	69102
Pärnu mnt 1-21; 6-16	69103
Pärnu mnt 18-20; 25	69102
Rahumäe	69102
Rahumäe 1, 2a, 2b	69103
Rahumäe 3	69101
Soo	69102
Tartu mnt	69104
Tehase	69104
Tiigi	69102
Umb	69102
Uus	69104
Veetorni	69102
Viljandi mnt.	69104
Võidu	69104
Väike	69102
Väike-Aia	69102

Õnnitleme sünnipäeva puhul!

1. juuni	Velda Rohkla	Polli	65
2. juuni	Rudolf Mölder	Karksi-Nuia	65
5. juuni	Mati Must	Karksi-Nuia	65
10. juuni	Elve Samuel	Karksi-Nuia	65
13. juuni	Aili Roosmäe	Univere	65
15. juuni	Õilme-Alice Saar	Karksi-Nuia	91
19. juuni	Valli-Armanda Arrak	Lilli	85
20. juuni	Anna Kadak	Karksi-Nuia	91
21. juuni	Endel-Einhard Toomla	Karksi-Nuia	75
21. juuni	Heino Maiste	Karksi-Nuia	65
25. juuni	Aino Rikken	Karksi-Nuia	75
26. juuni	Endel Kalja	Karksi-Nuia	80

Õnnitleme väikesi vallakodanikke ja nende vanemaid!

20. aprillil sündis Sudiste Sirje ja Mati Pärna perre poeg KAURI.
27. aprillil sündis Karksi-Nuias Gerli Toome ja Antti Kempri perre poeg RAMON.

1. mail sündis Ärikülas Elerin Esko ja Kalver Pedoski perre poeg KARDO.
23. mail sündis Mornas Laima Puuri ja Rommi Kruise perre poeg UKU.

Karksi valla kodukandipäevad

		Karksi-Nuia	
Laupäeval, 7. juulil	kella 8–9	"Lustipilli" äratusmängud Karksi-Nuia Kultuurikeskuse hoovis	
Reedel, 6. juulil	kell 20	Tantsuõhtu: Väikeste Lõotspillide Ühing	
Laupäeval, 7. juulil	kell 10	"Lustipilli" ja rahvatantsurühmade kontsert	
	kella 11—12	Lastega lustivad Pipi, Punamütsike, Lotte, Lumivalgeke, Väike Noid ja Tuhkatriinu.	
Lilli küla Nava talu			
Reedel, 6. juulil	kell 19	Talunäitemäng „Muinassaar“	
Laupäeval, 7. juulil	kell 19	Talunäitemäng „Muinassaar“	
Pühapäeval, 8. juulil	kell 14	Talunäitemäng „Muinassaar“	
	kell	Professionaalse muusika kontsert Ärikülas Taugas	
Laupäeval, 7. juulil	kell	Äriküla päev	
Karksi-Nuia paisjärv			
Laupäeval, 7. juulil	kell 12.30	Perepäeva võistlused, mini-ATV ja kanuusõidu demonstratsiooniesinemised jpm.	
	kell 17	Noorte bändide konkurss, disko	
Karksi-Nuia parkimisplats Pärnu mnt. 3			
Reedel, 6. juulil	kell 15	Jalgratta vigursõit igale eale, kaasa jalgratas	
Laupäeval, 7. juulil	kella 9—16	Heinamaarjapäeva laad	

Meenutusi Polli Põllutöö- ja Aiamajanduskoolist

Linda Lamp

(Aprillikuu infolehe järg)

1942. aastaks oli olukord muutunud. Karl Piivistu meenutas, et Mornas praktiliselt olles oli töö raske, päev pikk ja toit nigel. Söögiks olid nõgesesupp, silk ja tursk. Üks klassivend virutas ühel ööl sakslaste sõjaväe toidulaost suure seasingi (suutsutatud seakintsu) ja transportis selle jalgrattal Pollist Morna. Poisid pakkisid selle korralikult ära ja peitsid metsa haokuhja alla. Seal käisid nad mitu nädalat maiustamas. Uurimist oli, aga jälile ei saadud.

Õpilaste seltsielu

Pärnus elasid õpilased erakortrites, aga kambavaim oli olemas. Juba õppeaasta algul moodustati õpuriühing "Vagu", kes korraldas referaadiõhtuid. Osavõtt oli sunduslik. Teemad olid üsna filosoofilised: vaba kodanik, vaimustus kui haigus, puudused lastekasvatuses, autunne, emake maa, Eesti kodu jm.

"Vao" sihid olid üsna mitmekesised. Esialgu oli eriline osa spordil. Taheti teha spordiringi. Mõttest palju kaugemale aga ei jõutud. Üritati veel 1924. aasta detsembris, kuid siiski loobuti, sest puudusid vastavad ruumid ja õpilaste suur koormus ei võimaldanud sporti teha. Mängiti veidi jalgpalli ja pingpongi ning tüdrukud võimlesid.

1922. aastal moodustati karskus-

selts, võeti vastu põhikiri, astuti liikmeks ja hakati juhatast moodustama. "Vao" liidrid hakkasid sekkuma karskusseltsi tegevusse, tekkisid lahkeliidid ja seltsi enda tegevus soikus. Karskusteemalised referaatide õhtud ja vaidlused siiski toimusid. Kuigi lugemislaud oli kooli korraldada, võttis "Vagu" selle oma ülesandeks. Tähtsamad ajalehed ja ajakirjad olid õigel ajal tellitud ja jõudsid ka õigel ajal kooli.

Mitu korda arutasid õpilased oma ajakirja väljaandmist. 1922. aastal valiti toimetuse. Leht või ajakiri pidi ilmuma kahes eksemplaris kaks korda kuus, üks õpetajatele ja teine õpilastele. Väljaande nimeks pidi saama "Aeg". 1923. aasta 10. jaanuaril kurtis toimetuse, et kaastööde nappuse tõttu ajakirja välja ei anta. Pole teada, kas mõni number "Aega" ka ilmus.

Et ajakirjast midagi välja ei tulnud, võeti kasutusele kirjakast. Seda varianti oli arutatud "Vao" koosolekul juba 1922. aasta novembris. Kirjakasti kasutati vahelduva eduga. Jaburate küsimuste hulgas oli ka asjalikke ja huvitavaid küsimusi ja ettepanekuid. Siit võeti teemad referaatide õhtule, arutleti teemasid usust, rahvusest, kodumastusest, omariiklusest, perekonnast, rahvaluulest ja maamajandusest. Vaidlusi peeti ka juhuslikel teemadel, mis saadi kohe ümbriku avamisel. Koosolekutel kõneldi veel peoõhtutest, kohtumistest teiste koolidega, ekskursioonidest,

• Naisõpilaste tantsutrupp.

JUUBELIJOOKS

30 aastat tagasi Oskar Tiidu eestvedamisel algatatud jooks tähistab sellel aastal juubelit. Korraldajad on juba paar korda nõu pidanud. Selge on, et jooks toimub ikka traditsiooniliselt 23. juunil algusega kell 18. On lastejooksud ja põhidistants, mille pikkus on 4,6 kilomeetrit. Palju aastaid on jooksu peakohtunikuna tegutsenud Mart Kurs, juubelijooksu ki kulgeb tema juhtimisel.

Eelmisel aastal õnnestus üle pika aja jätta nii naiste kui meeste esikoht koju. Praegu on paras aeg ennustada, kas Katrin Kütt ja Martin Mooses suudavad eelmise aasta võitu korrata.

Jaanijoosu on aidanud korraldada palju vabatahtlike abilisi. 30 aastat on jaanilaupäeval jooksu korraldamas olnud Jaan Kuk, Avo Lamp ja Heiki Arro.

Jooksu võitjaid ootavad sellelgi aastal Karksi valla rahalised auhinnad. Ikka ja jälle on lubanud valla ettevõtjad välja panna hulga auhindu loosirattasse.

Jaanijoosule on tulnud üle vabariigi ja piiri tagantki. Viimastel aastatel on põhidistantsi läbinud rohkem kui paarsada jooksjat.

21 korda on jooksul osalenud Madis Hünerson ja mitmekordne võitja Anti Vutt. 19 korda on rajal olnud Annika Vaht-ramäe ning 18 korda on õnnestunud distants läbida Erki Casaril ja Almar Kalamil. Arnold Schmidtil, Anti Vutil ja Meelis Aasmäel on õnnestunud neli aastat jooks võita. Naistest on tulnud seitsmekordseks võitjaks Annika Vahtramäe.

Karksi valla koduleheküljel on palju huvitavat jooksu kohta. Kutsun kõiki jaanilaupäeval jooksurajale nii jooksma kui jooksjatele kaasa elama.

Leo Liiber

tantsukursustest, koolimärgist, vormimütsist jm.

Koolivormi küsimus oli juba Pärnus päevakorral, kuid kooli juhataja soovitas esialgu piirduda märgiga, sest vormiriided oleksid palju raha nõudnud. 21. jaanuaril 1920 võeti märgi kavand vastu. 1922. aasta 3. novembril lubati Polli kooli õpilastel tarvitusele võtta põllutöökoollide vormimüts ja juurde kombineerida oma kohalik märk. Uus märgi kavand võeti vastu 1923. aasta 20. novembril.

Esimesena said Polli kooli märki kanda 1926. aastal kooli lõpetanud. 1927. aastal tegid Polli õpilased erilise monogrammi mütsi lagipeale õmblemiseks. Toivo Malling on meenutanud, et nende kursus sai vormimütsid oma esimesel õppeaastal 20. jaanuaril, kui nad tulid koolivaheajalt.

Peale "Vao" ja kirjakasti tegevuse töötas toitlustusühing, millest oli juba eespool juttu.

J. Volberg süüdistas õpetajaid, kes olid vähe huvitatud õpilaste vaba aja veetmisest, suunamisest või toetamisest. Näiteks kümne aasta jooksul figureeris õpilaste referaadiõhtutel ainult ühe õpetaja nimi. Võib arvata, et sellega liialdati.

Jõulu- ja kevadpidudel esinesid õpilased mitmekesiste kavadega. Toivo Mallingi päevikutes on kirjas, et detsembril alguses õpetati tantsukursustel tangot, foksi ja inglisisalssi. Koolipeoks õpetas õpetaja Jaan Rosenberg õpilastele mitu laulu. Toivo Malling luges Hendrik Visnapuu luuletust "10-nes kiri Ingele". Tüdrukud esitasid karaktertantse.

Nora Tammoja meenutustes olid toredad pühapäevased suusaretked. Poisid valmistasid ise suuski kooli puutöökojas. Laupäevaõhtustel tantsupidudel tantsiti valssi, polkat, reilendrit, foksi ja tangot, pillimeesteks oli seitse-kaheksa oma kooli poissi viiulitel.

Igal aastal peeti talvine ja kevadine pidu loteriiga. Saadud raha eest osteti kord uus raadio, kord korraldati ekskursioon Soome või mujale. Jaan Sipelgas meenutas, kuidas nende kursuse õpilased viidi ekskursioonile Viimsisse kindral Johann Laidoneri juurde. Laidoneri proua pakkunud seal õpilastele piima ja võileibu.

Jaan Sipelgas oli koolis üks pillimeestest ja ka fotograaf. Polli koolis õppis ta aastatel 1937—1939 ja aianustehnikumis 1944—1946.

(Järgneb)

TIIDA KUKE foto

MIDA ARVAVAD ÕPILASED OMA KOOLIST

Mul on koht, kuhu ma ikka ja jälle igal hommikul tulen. Seda kooliteed olen kõndinud üheksa pikka aastat. Koolimajas tean iga pisinurka — kõik on tuttav ja kodune.

Opetajad on toredad, siin ei hakka pärast tunde igav, on võimalus trenni teha ja käia huviringides. Ma tunnen ja tean kõiki kaaslasid, peaaegu iga õpilase nimi on mul juba peas. Meie kooli on palju lõpetanud head tulemustega. Siin on võimalik õppida mitmeid valikaineid, mind huvitavad autoõpetus ja riigikaitse.

Tulen igal hommikul kooli sooja südamega ja tahan siin oma õpinguid jätkata.

Andres, 9. klass

Karksi-Nuia Gümnaasiumi õpilaseks sain ma sel õppeaastal. Esmapäev tundes maja kui labürint. Ma ei saanud aru, kus miski klass asub, kus on söökla, kohvik, õpetajate tuba jne. Võrreldes eelmise kooliga tundus kõik raskem, aga palju ilusam ja huvitavam.

Igal hommikul, kui uksest sisse astun, tunnen end väsinuna. Kui esimene tund on möödunud, olen juba ärganud ning kooliaja vahetundide rõõm ja lõbu võib alata. Oh oleks nad ainult pikemad! Kui veel võrrelda seda kooli minu eelmisega, siis siin on õpetajad sõbralikumad ja paremad. Nende õpetustest saan paremini aru. Meie kooli oleks kui keegi süstunud heatahtlikkust.

Olen siin käinud vaid aasta, aga kool on mulle saanud armsaks.

Kärt, 7. klass

Vahel on kool minu jaoks lihtsalt koht, kuhu ma eriti ei viitsi minna. Samas on ta ikkagi minu OMA kool. Mõnes mõttes on see nagu teine kodu — ma tean, kus miski asub ja kuidas siin käituda. Samuti on õpetajad tuttavad, tean nende nõudmisi ning seda, milliste sõnadega nad tundi alustavad või lõpetavad. Kool tundub minu jaoks nii tavaline ning kättesaadav, et tihti ma ei mõtle, kui tähtis kõik tegelikult on. Siin on ju minu sõbrad, siin olen kasvanud.

Elis, 10. klass

“Sellest majast saab nüüd teie teine kodu,” nii ütles mu esimese klassi õpetaja, kui olin esimest korda koolipinki istunud. Siis olid need lihtsalt sõnad, praegu on see tegelikkus.

Alguses oli kooliga raske harjuda, tulid uued kohustused ja mida edasi, seda suuremaks need kasvasid. Alles hiljem mõistsin, kui palju võimalusi kohustustega kaasnes: võimalus saada uusi sõpru, häid hindideid ja head haridust. Just viimast olen Karksi-Nuia Gümnaasiumis õppinud kõige rohkem hindama ja armastama.

Nende paksude kooliseinte vahel olen saanud nii kiita kui laita, olen õppinud esinema, kirjutanud kirjan-deid, lahendanud ülesandeid ja tähtsaim — õppinud õppima. Kõikidel siin veedetud aastatel on kulla väärtus — ei ole ju mõtet hakata üles lugema koolist saadud tarkuseteri ja elukogemusi.

Inimesed tulevad ja lähevad, kuid tükike meist kõigist jääb alati Karksi-Nuia Gümnaasiumisse, kasvõi lihtsa mälestuse kujul.

Heli, 10. klass

MINU KOOL

Minu kool on väga ilus, see on peaaegu meie teine kodu. Minule meeldib meie kool väga. Opetajad on minu vastu head. Kõik on hästi, kui ma hoolsalt õpin, asju koju ei jäta ja tunnis kaasa töötan. Aga nagu öeldakse, tilk tõrva rikub meepurgi ära. Lapsed peaksid üksteise vastu paremad olema.

Kirti Lill, 4b klass

Meie kool on küll vana, kuid mina ei sooviks siin mingisuguseid euroremonte. Peaasi, et siin saaks targaks õppida. Selles koolis käib palju tuttavaid inimesi, kes on väga toredad ja sõbralikud. Kuid siin käib ka neid, kes seda minu jaoks ei ole. Mina soovin, et see kool jääks alles.

Mul on selle toreda kooli kohta kaks luuletust:

*See maja iial mul meelest ei lähe,
See maja on kulunud juba mul pähe.
Siin toredaid sõpru võin kohata
Ja väga targaks õppida.*

*Kõik õpetajad väga toredad on
Ja nendega lihtsam ka õppida on.
Ka direktor on väga tore meil,
Olen näinud teda palju kooliteel.*

Helika Pilt, 4b klass

Karksi-Nuia on minu arvates kõige ilusama loodusega koht, kus ma käinud olen. Karksi-Nuia Gümnaasium meeldib oma lahkete õpetajate ja õpilaste poolest kõigile. Haridust on kool andnud 50 aastat. Koolil on kõik vajalik olemas: võimla, ujula, söökla, jõusaal ja aula.

Karksi-Nuia Gümnaasium on koht, kus saab hästi õppida.

Mikk Kask, 4b klass

Minu kool asub väga ilusas kohas, Karksi ürgoru kaldal. Kool on üsna vana. Lugesin, et kooli juured ulatuvad aastani 1700. Sel aasta saab täis 50 aastat keskkooli, nii palju aastaid on kool andnud keskharidust.

Meie koolil on isegi kodulehekül, see on www.kng.vil.ee. Leheküljel saab vaadata oma hindideid ja koduseid töid, kui registreerid end sellel.

Minu lemmiktunnid on matemaatika ja kehaline kasvatus ning kõige lemmikum on tööõpetus.

Mäletan oma esimest koolipäeva. See oli päris huvitav. Algul näidati meile koolimaja ja kooli ümbrust. Siis viidi meid klassi ning siis algas aktus. Saime seal aabitsa. Pärast anti ka kõik teised raamatud ja vihikud. Kõik oli uus ja huvitav. Teine päev oli juba tõsine koolipäev.

Olen neli aastat koolis käinud. Olen püüdnud korralikult õppida. Koolis on peale õppimise võimalik ka palju muuga tegeleda. Mina käin ka trennis. Sportimiseks on võimalusi küllaga. Saab staadionil jalkat mängida, joosta ja hüpata. Veel meeldib mulle, et saame ujumas käia. Õhtuti käime veel ka isaga pikki distantse ujumas. Siis mulle meeldib veel, et saab pinksi mängida.

Koolis on veel palju huvialaringe. Terve meie klass on esimesest klassist saadik tantsinud rahvatantsu. Iga nädal on trennid, käime ka esinemas. Veel on näiteringid, tehnikaringid ja palju teisi ringe. Saab õppida mitmesuguseid võõrkeeli. Koolis on ka suur raamatukogu, sealt saame endale lugemist.

Minu koolis on õppinud ka minu isa, ema ja õed. Tean, et ka Margus Hunt ja Märt Israel on meie kooli lõpetanud. Mulle meeldivad minu kool, minu klass ja õpetaja.

Janno Ligur, 4a klass

Der Traum vom ewigen Tag

Vom Untergang der Sonne sind Monate vergangen, lange dauert diese Dunkelheit. Vom Lachen wird das Weinen — der Krieg ist im Gange. Alles ist wie im endlosen Traum: Wir sind jemandes Boten, wir sind jemandes Sklaven. Wir haben Masken vor, wir können nicht erwachen,

können nicht “Lebe wohl!” sagen, wir sind hier, in dieser Zeit. Wahrheiten sind verloren gegangen, geblieben sind ewige Lügen. Dennoch ist in jeder Seele der Traum vom ewigen Tag, der nimmer vergeht.

Karin Kukk

Karksi-Nuia Gümnaasium

Comeniuse projektis õpilaste omaloomingu konkursil 2006. aastal Lancianos esimese auhinna saanud töö

Massaaž aitab

*Varesele valu,
harakale haigus,
mustalinnule muu töbi...*

Klassikaline Rootsi massaaž on kõige levinum massaažiliik, kus massöör käte abil mõjutab inimese organismi. Massaaži toimel paraneb verevarustus, suureneb naha elastsus, vähenevad pea- ja lihasvalud, kaovad unetus ja muremõtted, väheneb lihaspinge, paraneb tunduvalt ainevahetus ning mis peamine — vähe-

neb stress ja tugevneb närvisüsteem.

Massaaž jaguneb kogu keha ja osaliseks massaažiks. Osalist tehakse kliendi probleemsetele piirkondadele: selg + kael + käed; selg + jalad; õlavööde + pea. Klassikalise massaaži tehnikad sisaldavad endas silitamisi, naha ja naha aluskoe hõõrumisi, lihaste muljumist, vibratsiooni ja erinevaid löögilisi võtteid.

Kes tunneb, et vajab ja soovib massaaži, helistada telefonidel 5559 4072 või 4331 455. Malle.

Esimesed sõjajärgsed

Mitu Halliste meest olid sõja ajal rekvireerimise vältimiseks jalgrattaraami puuhaluga kõveraks lõõnud ning suusal jupi tagant maha saaginud. Nüüd väanati ratta raam jälle sirgeks ning lõigati ka teisel suusal tükk maha, et suusad oleksid ühepikused. Isa jalgratta raami aga ei õnnestunud päris sirgeks saada — ratas jäigi viltu sõitma. Vennad Valter ja Lembit Sõrmus tegid endile kaselaudadest uued suusad.

Noorukite rattaid toona polnud ning naisterattaidki oli vähe. Sõidu õppimiseks pidime kasutama meesterattaid. Mõni poiss sai tasakaalu selgeks nii-öelda toru alt pedaale vändates, ise ta rippus siis ratta küljel. Kui panin ratta juhtraua otseste puukepid ja pakiraamile padja, ulatusin sellel istudes ratta juhtima ja pedaale vändama. Tuli ette ka mitmeid valusaid kukkumisi, kuid sõit sai lõpuks selgeks.

Vennad Sõrmused meisterdasid lauajuppidest kabiiniga ja raudrattastega “auto”, millel olid rool, pidur ja tuled. Et “autoga” sõita, pidid kaaslased seda tagant tõukama või nõlvalt alla laskma — mootorit ju “autol” polnud.

Karksi-Nuia tisler Jaak Sepp rääkis, kuidas ta noorukina meisterdas puust jalgratta: keti asemel oli nahast riim ja rehvideks jäme köis. 1950. aastatel tegi Jaak oma puutöötaas Tartu tänaval puudust sportauto, mille jõuallikaks oli neljatakiline mootorratta mootor. 1960. ja 1970. aastatel valmisid Jaagu töötaas vokiid, paadid, haagissuvilad ja mootorsaanid. Jaagul oli plaanis ehitada ka väikeleenuk. Kahjuks ei lubanud ta oma loomingu pildistada, sest ta kartis maksuinspektori.

1950. aastatel toodi populaarses venekeelses noorsooajakirjas “Tehnika Molodjoži” (“Tehnika Noortele”) ridamisi koos joonistega enda tehtud mootorpaatide ja väikeautode kirjeldusi. Nii mõnigi ehitas nende järgi esimese sõiduki. Hallistes tegi Arnold Simson korda seni lahtivõetuna peidus olnud kaheistmelise, firma “Sachs” mopeedi, millega ta lubas vahel ka poistel sõita. Arnoldil oli maja katusele paigaldatud tuulegeneraator, mis laadis akusid. Need andsid voolu nii raadiovastuvõtjale kui ka lampidele, et toad valgeks teha.

Simsonite sepikojas paiknes raske hoorratta ja jalaga tallatava ajamiga metallitreipink ning seinale oli pandud suure puust rihmarattaga ajam ääsitule ventilatorile; ratas pöörles lakke kinnitatud hooba käepidemest

tõmmates.

Juhan Sukk aga ajas õuele püsti kõrge, jalatugeodega puuposti, mille otas olev tiivikuga autogeneraator laadis toas paiknevat akupatareid. Meierei õues kõrgus paarikümne meetrilise masti tipus 1920. aastate lõpul paigaldatud tuuleturbiin, mis pumpas kaevust vett nii Pukkade talu lüpsikarjale kui ka meiereile. 1950. aastate lõpul võttis traktorijaam turbiini maha. Vett hakkas pumpama elektrimootor. Vennad Eduard ja August Riiet panid maha katusele vertikaalturbiini, alla toodud võll käitas puutreipingi.

Alates neljandast klassist toimusid kevaditi eksamid. Nende arv klassi järel aastatega kasvas. Eesti keeles, vene keeles ja matemaatikas oli nii kirjalik kui suuline eksam, lisaks pidi tegema eksami ajaloo, geograafias, füüsikas ja keemias. Laulmises ja kehalises kasvatuses olid katsed. Suuliste eksamite piletitraamatud saadeti kooli kuu aega enne eksamite algust, põhjalikuks ettevalmistamiseks jäi alati aega napiks. Oli vaja palju lugeda ja meelde jätta, tuli teha lühikonspekte.

Ajalooeksamiks lubas ema kasutada oma kõrgkoolile mõeldud mahuksaid õpikuid “Vana aeg”, “Keskaeg” ja “Uus aeg”. Kodus leidis ka sõjaeelset inglise keele, geograafia ja loodusteaduse õpikuid, oli ka mõned venekeelsed isa tsariaegsed vene kirjanduse ja füüsika õpikud. Isa imestas, miks poisile venekeelsed luuletused ja valmid pähe ei jää, ise ta suutis peast lugeda Puškini, Lermontovi, Nekrassovi ja teiste poeetide luuletusi ning Krölovi valme, mida ta oli koolipäevil õppinud.

Meie õpetajad olid valdavas enamikus omandanud hariduse sõjaeelsetes Eesti Vabariigis. See asjaolu valmistas uutele võimumeestele tõsist muret. Tahes-tahtmata kandus õpetajalt õpilastele üle midagi tollasest Eestist.

Kord tunnis rääkis matemaatikaõpetaja, muidu vägagi ettevaatlik August Kuusik, et kapitalisti elu polnud kerge. Näitena tõi ta meie kandi ühe jõukama mehe, suurtalunikust ettevõtja Peeter Lapi, kes 14. juunil 1941 koos abikaasa Hildaga Siberisse küüditati. Juba aastates Peeter Lapp olla sageli hilisõhtul rongiga Tallinnast ärireisilt naastes pidanud Halliste raudteejamast läbi vihmajärgi, ratas porist Polli teed koju Kõrgemäe tallu kõndima, seda maad on ligi kuus kilomeetrit.

Ahto Jänes
(Järgneb)

• Vaade Ülejõelt 255 meetri pikkusele Pärnu Suursilla avamise tseremoonial 6. novembril 1938. Taganevad saksalased õhkisid silla 1944. aasta 23. septembril kell 5.30. Kesklinna sild on rajatud suursilla terveks jäänud sammastele, kuid keskmine ava jäi suletuks. ERAKOGU

Mälestame jäädavalt lahkunuid ja avaldame kaastunnet omastele

MATS RUUBEL
18. 04. 1953 – 11. 05. 2007
Karksi

OLGA RÖAND
1. 04. 1916 – 13. 05. 2007
Karksi-Nuia

JAAN MÄEOTS
23. 02. 1939 – 14. 05. 2007
Karksi

ENN TÜRNUU
9. 11. 1954 – 14. 05. 2007
Karksi-Nuia

ANATOLI POGOTOVKA
8. 06. 1948 – 25. 05. 2007
Karksi-Nuia

Surnuaiapäha on 17. juunil kell 11 Rahumäe kalmistul ja kell 13 Papi kalmistul.

Politsei vihjetelefon on 434 1110.

Vajatakse maasikakorjajaid. Info tel. 5656 8613.

Polli Hooldekodu vajab kiiresti hooldustöötajat. Info tel. 434 1030 või 5664 9545.

Peagi on käes kooli lõpuaktuste aeg. Liia Lillepood võtab tellimusi lõikelilledele ja kimpudele. Meeldivate kohtumisteni ja lõpetajatele tuult tiibadesse. Info tel. 5811 8966.

Kuuldused minu matusetalituse tegevuse lõpetamisest on ausatud. Edaspidigi olen kõigi teenistuses. Transpordiks kasutan lepingu alusel MB ja VW spetsiaalseid väikebusse. Samuti kasutan euronõuetele vastavat külmkambril Viljandis. Lilleseadeid matusteks võib tellida ka telefonil 5559 4072 ja 433 1455. Malle Ereline.

OÜ “Ligur Motors” pakub tööd autoremondilukkepale ja müüjale. CV saata aadressil Ettevõtluse t. 4a, Karksi-Nuia 69103 või e-postile ligur@ligur.ee, tel/faks 434 1112.

TV antennide ja SAT-TV müük, paigaldus ja hooldus. Info tel. 514 2104. “Satman TP” OÜ.

Vahetada 2-toaline keskküttega korter (51,3 m²) väiksema korteri vastu (võib olla ka ahiküttega). Helistada õhtuti tel. 5812 7114.

Müüa 4-toaline korter Karksi-Nuias keskküttega majas. Info tel. 513 5871.

Müüa 50 cm pikkusi ahjupuid (kask, haab, lepp; lõigatud-lõhutud detsembris) Pärsi külas – Nuiast 6 km. Ostja transport. Tel. 5347 0162, Renno.

Leitud jalgratas. Informatsioon telefonil 434 1110 või tulla Karksi konsaablijaoskonda. Siim Siig.

KARKSI-NUIA GÜMNAASIUM — 50

• **KALLE VISTER**,
direktor aastast 1999

Sajandi teisel poolel oli ajalooline Mulgimaa tuntud oma jõukate talude ja linakasvatuse poolest. Mulgi maine juurde kuulusid arukus, kaalutletud valikud, hariduslembus ja äärmine kokkuhoidlikkus.

Juba 1687. aastal alustas Karksi mail tööd esimene kool. Aastal 1724 asutati Karksisse köstri ametikoht. Nõuti, et köster oskaks lugeda, tal pidi olema ka hea lauluhää. Tema kohustuste hulka kuulus talupoegade laste õpetamine. Esimesed andmed selle kohta, et Karksi köstrimajas (asus praeguse õpetajate maja kohal) töötas kool, pärinevad 1736. aastast.

1957. aastal alustas Nuias Keskool tööd kauni Halliste ürgoru kaldal. 1995. aastast kannab kool Karksi-Nuia Gümnaasiumi nime.

Pärast keskkooli asutamist hakkas õpilaste arv järjest kasvama ja tekkis suur vajadus uute klassiruumide järele. Kahes vahetuses töö lõppes 1979. aastal, kui valmisid A- ja B-õppekorpus ning 1982. aastal spordisaal koos ujulaga. Enne seda, 1960. aastal, oli valminud kolme korrusega koolihoone.

Koolis on praegu 75 töötajat, nen-

dest 45 põhikohaga pedagoogilist töötajat (7 meest ja 38 naist) ja 3 mittepõhikohaga pedagoogilist töötajat. Pedagoog-metoodiku ametijärk on 2 ja vanempedagoogi ametijärk 10 õpetajal.

Viimastel aastatel on 96,6 protsenti põhikooli lõpetajatest õppinud edasi gümnaasiumites või kutseõppeasutustes, neist suurem osa oma gümnaasiumis. Ka enamik gümnaasiumiastme lõpetanud jätkab pärast keskhariduse omandamist õpinguid kõrgkoolides või kutseõppeasutustes.

Juunioride kahekordne maailma-meister ja maailma parim juunior aastast 2006 Margus Hunt on viinud Karksi valla ja Karksi-Nuia Gümnaasiumi maailmakaardile.

Kool on alati sporti au sees hoidnud. Koolinoorte spordivõistlustel oleme rõõmistanud õpilaste saavutuste üle. Oma oskustega on noori suunanud õpetajad Mart Kurs, Kalli Laprik ja Anneli Vaan.

Meie õpilased on koostanud palju ajaloo- ja kirjandusalaseid uurimistöid, kuid ka kohalike traditsioonide ja elu kohta, nagu "Mulgimaa Rahvakalender", "Rahvatantsust Karksi vallas läbi aegade" ning "Tantsimisest, tantsudest ja tavadest endisaegse Mulgimaa Karksi ja Halliste kihelkonnas". Uurimustööde koostamisele on igati kaasa aidanud Lille-Astra Arraste, Rasmus Arraste, Anneli Arraste, Karin Valksaare ja Ivi Liiv.

Õpilased on edukalt esinenud vabariigi presidendi auhinnale pühendatud ajalooalastel uurimustöödel. Õpetaja Marika Mäekivi juhendamisel on saavutatud esimesi ja teisi kohti ning eripreemiaid.

Lisaks on edukalt osaletud maakonna olümpiaadidel, kus saavutatud esikohti õpetajate Hilje Saagi, Viive Reilsoni, Tiitu Ritsbergi, Anneli Beršteini ja Viuu Lepiku juhendamisel. Koju on tulnud võiduga maakonna liiklusviktoriinilt, mida juhendas Vane Valksaare.

Oleme hoidnud sõprussidemeid Lundi kommuniga, rootslaste ette-

võttel on toimunud õpilaste ja õpetajate delegatsioonide vahetused. Sellele on kaasa aidanud Lundis tegutsev organisatsioon "Futurum Est" Monica Josefssoni juhtimisel ja käesoleval aastal loodud KV-klubi. Kevaldel, kui kooli külastas Rootsi delegatsioon, otsustati nimetada Monica Josefsson Karksi-Nuia Gümnaasiumi auliikmeks. Tänu temale on sõprusuhted kestnud juba 14 aastat.

Kolm õppeaastat oleme osalenud rahvusvahelises projektis, mille koordinaator on õpetaja Salme Allik. Partnermaad on Saksamaa (Hildburghausen), Itaalia (Lanciano), Hispaania (Rota) ja Poola (Krakow). Toimuvad õpilaste ja õpetajate vahetused. Projekt viis meid Poola festivalile ja on valminud kooli tutvustav videofilm. Osaletud on loominguliste tööde konkurssidel, kus Karin Kukku on kahel aastal võitnud esikohapreemia. Projekti käigus on ligi 70 inimest saanud osaleda rahvusvahelistel üritustel ja kohtumistel.

Alustasime osalemist E-Twinning projektis, mille kaudu on võimalik õppida võõrkeelt.

Õpilased saavad tundideväliselt aega sisustada 36 huviringis, neile lisanduvad spordikool, muusikakool, kunstistuudio, korvpalliklubi, jalgpalliklubi, jalgrattaklubi, võrkpalliklubi, külaeltsid ja kultuurikeskuse huviringid.

Kooli juures tegutsevad üheksa rahvatantsuringi, kuus muusikaringi (mudilaskoor, poistekoor, lastekoor, neidudekoor, ansamblid, solistid), koolibänd, pillimängu algõpe, folkloor, viis spordiringi (korvpall, aerobika, võrkpall, kergetõustik) ning kolmteist aineriingi (matemaatika, ajalugu, füüsika, geograafia, keemia, inglise keel, kodanikuõpetus, kunst), tehakse keraamika- ja klaasitööd, on tehnoloogiaõpe ja liikluskasvatust.

Tänu juhendajatele Syrle Eesikule, Sirje Veermele, Ülle Roometsale ja Anneli Arrastele osaleb sellel aastal vabariiklikul koolinoorte laulu- ja tantsupeol ligi poolteistsada õpilast. Oleme oma traditsioone järgiv kool.

Gümnaasiumil on oma leht "Koolikirjak" ja almanahh "Väikeveli".

Sel õppeaastal läksime üle e-päeviku kasutamisele. Koolis on loodud õpilasmavalitsus, mille liikmed aitavad korraldada üritusi koolis, vallas ja maakonnas. Osaletakse Karksi Valla Noortekogu ja Viljandimaa Õpilaskogu töös.

Kooli visioon on kujuneda Lõuna-Mulgimaa gümnaasiumiks, mis tähendab väheneva õpilaste arvu korral tõsiselt väljakutset. Me ei tohiks unustada oma juuri ja kõike sellega seonduvat. Keskhariduse andmisest jääb pool sajandit seljataha ning käes on sobiv hetk täiendada kooli nime kodukandist pärit kirjamehe August Kitzbergi nimega (kirjaniku surmast möödub käesoleval aastal 80 aastat).

Oleme ja jääme õppivaks kooliks, kus üks eesmärke on anda akadeemilist haridust, et säiliks gümnaasiumi järgnevate aastakümnete jooksul. Leian, et lisaks akadeemilisusele tuleks luua valikainetel põhinev õppesuund. Valikained kätkeksid oma kohaliku rahvakultuuri, mulgi keelt ja meelt, keskkonnaõpetust koos teadmiste omandamisega aianduse valdkonnast ning olemasolevate ressursside (staadion, võimla, ujula) baasil taotlema spordikallakuga klassi avamist.

Võime öelda, et kool loob vundamenti, annab tiivad ja jõu ning energia ellu astuvale noorele, et ta jõuaks tõusta lendu ja lennata seni, kuni püstitatud eesmärk on saavutatud.

Koolielu üks lahutamatu lüli on teenindav personal, kelle töö ei seisne klassi ees seismise ja õpetamisega, küll aga tööga, mis muudab koolielu ja -ümbruse puhtaks, kauniks ja inim-sõbralikumaks. Kool on tugev ja terve siis, kui iga lüli on omavahel tugevasti seotud.

Elu on viinud paljud meie kooli vilistlased kaugele, kuid meenutused ja mõtted oma koolist on ühendav niit ajakangas. Taaskohtumiseni 9. juunil!

Kui hea, et meil kõigil on oma kool, mida mäletada, armastada ja hoida. Kooliaastad – see on nagu kirev vaip, mis kunagi valmis ei saa, lõpetamata raamat, kuhu iga lend kirjutab erilise peatüki oma mõttest, arvamusist, teada saamisest, pettumustest ja armastusest, sooviga minna, lubadusega tulla.

Mööduvad aastad ja sa tulled. Kool on natuke teistmoodi ja õpetaja hõbepäine, möödunud aastate näoline. Aga ta on OMA õpetaja ja see ajahambaist räsi, kuid igavesti nooruslik on OMA kool, kes ootab alati.

Tere, mu kool!

Viuu Lepik

• **ROBERT MEISTER**,
direktor aastatel 1957–1967

Direktori asetäitjad õppe- ja kasvatustöö alal

1947–1950 Heinrich Hella
1950–1980 Virve Kilus
Alates 1980 Tiia Eesik
1974–1991 Tiitu Ritsberg (algklassid)
1991–1999 Maret Pugal (algklassid)

Klassivälise töö organisatorid ja huvijuhid

1961–1982 Ölme Oolo
1982–1985 Riina Talvik
1985–1987 Ölme Oolo
1987–1989 Tiia Sarv
1989–1991 Anu Sikk
1991–1995 Valentina Taliaru
1995–1999 Peep Heinaste
1999–2002 Epp Rattasep
Alates 2002 Ülle Roomets

Kuldmedaliga lõpetajad

1974 Sirje Aljand
1978 Tõnis Türk
1979 Terje Soots; Aili Särev
1982 Astrid Aasna;
Marika Rohltla
1984 Raimond Jänes
1986 Maris Lember
1990 Krista Kert; Andres Eesik
1991 Annika Tiit
2000 Mirjam Mäekivi;
Ene Hunt
2003 Krista Veevo; Merit Kõiv
2005 Grete Belõj; Kristel Nurk

Hõbemedaliga lõpetajad

1986 Marina Ruus; Inga Vares;
Urmas Rohltla
1987 Anu Kaelas; Ene Soopa;
Tiit Kurvits; Ülle Roomets
1988 Eerika Lapp; Siiri Kurg;
Katrin Rätsep
1989 Andres Tiit; Riina Kütt
1990 Katrin Kivik; Ilona Johanson;
Maikki Lemetti
1991 Ariane Ain; Sirle Arro;
1992 Jaanika Kõuts; Kairit Kangur;
Helina Lenk; Helen Püvi; Marika Põldma
1993 Ave Nael; Kristi Kert;
Liilika Allev; Klarika Virit;
Eha Lamp; Ege Kangur
1994 Krista Aaren; Heneli Sepp
1995 Katre Tätt; Monika Torim; Katrin Peskov
1996 Ilmar Ermus; Kristi Lehto
1999 Kristiina Sipelgas
2000 Hede Leppik; Kreetta Sipelgas
2003 Merit Timmas; Kristel Järvik
2004 Piret Veevo; Janelle Luik;
Harri Kirik; Kaidi Toompalu
2005 Raili Pulk; Mariliis Laur;
Anita Maksimova
2006 Pille Remmelgas;
Liilian Luik

• **JÜRI EESIK**,
Karksi-Nuia Gümnaasiumi õppealajuhataja alates 1980. aastast

50 aastat tagasi muudeti paljud Eesti koolid keskkoolideks. Nii juhtus ka 1. septembril 1957 Nuias 7-klassilise kooliga: avati kaheksas klass, millega algas tollane keskkooliaste.

Koolis oli 270 õpilast. Aastatega õpilaste arv kasvas. Kõrgpunktini jõuti 1986. aasta sügiseks, mil koolis oli 852 õpilast. Sellest ajast alates hak-

kas õpilaste arv langema ning tänaseks on Karksi-Nuia Gümnaasiumis 22 klassi, kus käib 439 õpilast.

Poole sajandi jooksul on siin omandatud keskhariduse 1550 neidu ja noormeest. Nad kõik on siit kaasa saanud oma võimetele vastava hariduse ja positiivse ellusuhtumise. Koolis omandatud tarkus on aidanud kõikidel leida meelisteoala ja koha elus.

Mis on 50 aastaga muutunud?

Väga palju. Kõige suuremad muutused ja ümberkorraldused on toimunud viimase kümnendiga nii ühiskonnas kui hariduses.

Koos vabaduse ja iseseisvumisega võeti kasutusse uus riiklik õppekava, mille järgi on iga kool koostanud oma õppekava ja ainekavad. Valminud on uued õpikud, mille autorid on oma vabariigi teadlased ja õpetajad. Uued õpikud näevad välja kenad, sest need on trükitud läikpaberile, on värviliste piltidega ja kõvas köites. Paljud on liiga mahukad. Autorid on andnud endast maksimumi, aga samas unustades, et koolis õpitakse 14-

15 ainet ja et kõike ära õppida, peab olema rohkem aega.

Tunneme, et aega on vähe. Me tormame ja kiirustame kuhugi, sest mahukas õppekava vajab täitmist ja ees ootavad riigieksamid, mille tulemuste põhjal reastatakse ajakirjanduses kooli ja sellest kujuneb avalikkuse arvamus ja tehakse valed järeldused.

Kooli tulemuslikkust ei saa hinnata ainult riigieksamite järgi, vaid arvesse tuleb võtta palju rohkem valdkondi. Pealegi on kooli õppe ja kasvatuse peaesmärk kujundada isiksust.

Kool on muutunud õpilaskesksemaks, mis tähendab seda, et varasematest aegadest enam arvestatakse õpilase individuaalseid võimeid, hariduslikke erivajadusi ja soove. Tänu asjalikule vallavalitsusele on meie koolis tööloogeed, sotsiaalpedagoog, psühholoog, parandusõppe õpetaja ja abiõpetaja. Hästi toimiv tugisüsteem on aidanud kaasa klassikursuse kordajate arvu vähenemisele. Neid praktiliselt enam pole.

Muutunud on õpilaskond ise — nende suhtumine õppimisse, nende eeskujud ja elunormid. Me oleme

jõudnud ajastusse, kus elu eesmärk on omada midagi ja kohe. Teisejärguliseks on hakatud pidama 20–30 aasta taguseid väärtusi — teadmisi ja oskusi ning seda, et oma tööd tuleb teha nii hästi kui võimalik. Peamine on elus toimetulek, konkurentsis püsimine – ükskõik mis hinnaga.

Noored teavad oma õigusi, kuid unustavad ära teise poole – kohustused. Kuid mõistagi on väga palju noori, kes tahavad õppida ja lõpetavad edukalt gümnaasiumi ning jätkavad õpinguid kõrgkoolis. Tunneme nendest kõige enam rõõmu.

Suurenenud on koolitöö reglementeeritus. Kõikide toimingute ja tegevuste kohta on määrused, korrad ja normid, mis on suurendanud paberimajandust ja piiravad õpetajate eneseteostuse võimalusi.

Probleemiks on kujunenud õpetajate nappus. Kooli on jäänud tööle nii-öelda vana kaardivägi, aga noori juurde ei tule, sest õpetaja amet pole prestiižne ja tasuta. Pedagoogi töö on raske ja kui veel ühe tööaasta eest saad 0,6–0,9 pensionistaaži aastat, siis võib küll öelda, et kooli on jäänud tõelise missioonitundega inimesed.

(Järg 2. lk.)

MEENUTUSI KOOLIJUHI PÄEVILT

• ENDEL LEPIK, direktor aastatel 1972—1999

Alustasin tööd Nuia Keskkooli direktorina 35 aastat tagasi, täpsemalt 1. septembril 1972.

Sel ajal oli nii koolimaja kui ka töö koolis tänapäevasest tunduvalt erinevad. Praeguse suure ja avara koolimaja asemel oli koolirahva käsutuses ainult üsna kitsuke kolme korrusega maja. Õpilasi oli aga palju, nende arv suurenes aasta-aastalt. Kool töötas kahes vahetuses: hommikul kell 8 alustas tööd 12 klassi, lõunast 7 klassi. Enamik õpetajaid töötas mõlemas vahetuses, seetõttu oli nende tööpäev väga pikk. Teise vahetuse õpilased jõudsid koju hilisõhtul. Loomulikult polnud õpilastele mingeid bussiliine, koolis käidi kas jalgsi, jalgrattal või talvel suuskadega. Kaugemal elavatel õpilastel oli võimalik elada internaadis.

Nendel aastatel hakati koolis õppekabinete rajama. Aga nagu ikka, ei olnud eelarves piisavalt raha. Majanduslikku abi sai kool tol ajal nn. šeffmajanditelt. Nendeks olid Nuia EPT, keda juhtis nendel aastatel koolilembene ja energiline Jüri Kivistik, Karksi kolhoos, Polli Katsebaas ja Kõrgemäe sohvoo, kes olid samuti valmis igati abistama. Nende abi kooli majandusliku baasi täiendamisel oli tänuväärne.

Juba 1972. aasta sügisel tõstatasin Haridusministeeriumis ja Viljandi rajooni organites juurdeehituse vajaduse, sest õpilaste arvu tunduva kasvu tõttu ei olnud võimalik õpetööd enam normaalselt korraldada. Meile anti eitav vastus põhjendusega, et saime alles kümme aastat tagasi uue koolimaja. Tuli vanaviisi hakkama saada.

Aastatel 1970–1985 arenes tolleaegses Nuia alevis ja selle ümbruses majanduselu. Elanike arv kasvas tunduvalt ja loomulikult suurenes ka õpilaste arv koolis. 1980-ndatel aastatel õppis Nuia Keskkoolis juba üle 800 õpilase. Tuli kulutada palju uksi ja veel rohkem närve, enne kui ülemused Haridusministeeriumis jõudsid arusaamisele, et koolimaja juurdeehitus on hädavajalik.

Algasid projekteerimistööd. Kõiki meie soovide muidugi ei saadud

AASTATEL 1957—2007

Aastatel 1957—2007 on teinud Karksi-Nuia Gümnaasiumis pedagoogilist tööd Edgar Aasamae, Maire Aasna, Maria Abakumova, Rein Ahun, Vello Ainsalu, Taima Alev, Salme Allik, Angela Arraste, Anneli Arraste, Lille-Astra Arraste, Rasmus Arraste, Silvi Aur, Anneli Berstein, Jüri Eesik, Syrle Eesik, Kaire Einer, Pille Elming, Silvi Hannus, Ursel Hannus, Valve Hannus, Ivi Harju, Tarmo Harju, Anne-Marja Heilä, Margus Heilä, Peep Heinaste, Liina Hellat, Heinrich Hellerma, Jaak Hüneron, Lembit Ilisan, Helle Ilves, Aare Ispravnoi, Ilse Israel, Asta Jaaksoo, Virve Jassik, Tiiu Joasoo, Katrin Johanson, Argo Jõgi, Ahto Jänes, Galina Jänes, Sade Kals, Ilme Kamar, Sirje Kannel, Ülle Kapsi, Tõnu Karp, Lagle Kase, Aelita Kask, Heino Kask, Aino Kauts, Mare Kekkonen, Hans Kelt, Koidu Kelt, Laili Kiiber, Liivi Kikas, Alidia Kilk, Virve Kilusk, Leili Kirik, Valdur Kirsipuu, Ingi Kivi, Aivar Koks, Linda Kolk, Hiie Kontor, Piret Koorep, Hermiide Krasohin, Luule Krikman, Hille Krusberg, Ele Kuhu, Kalju Kull, Reet Kull, Ene Kunimägi, Marge Kurm, Ene Kurs, Mart Kurs, Marika Kuusikjõe, Leili Kuut, Reet Kõõra, Rein Kõõra, Elvi Kütt, Maarika Laanisto, Rein Laanisto, Valdur Lambing, Peeter Lapp, Kalli Laprik, Ants Leinpuu, Lii Lensment, Eha Lepik, Endel Lepik, Viuu Lepik, Lea Leppik, Leo Liiber, Maie Liiber, Kristine Liiva, Tiia Linaste,

realiseerida, kuid koolirahva rõõm oli suur, sest juurdeehitus oli muutunud reaalseks. See tähendas lähitulevikus töötingimuste tunduvalt paranemist.

1977. aasta sügisel hakati B-korpuse vundamenti rajama. Kooliperel oli huvitav jälgida, kuidas kerksid müürid, kuidas hakkas ilmet võtma meie uus koolimaja. Kooli juurdeehituse juures löid käed külge ka õpilased, aidates jõudumööda nii ehitus- kui koristustöödel – oli see ju meie koolimaja!

1. septembril 1979 avati pidulik juurdeehitus, mis andis kooliperale käsutusse klassiruumid A- ja B-korpuses, söökla, köögi ja aula. Õpetöö hakkas toimuma ühes vahetuses, õppekabinettide süsteemi rajamine sai uue hoo.

Koolile oli vaja ka korralikku võimlat ja ujulat. Jälle tuli läbi käia paljusid instantsid, selgitada ja kaubelda, et võidelda välja ujula ja võimla ehitamise võimalus. 1982. aasta jaanuaris anti avar võimla ja ajakohane siseujula kooliperale üle.

Koolis omandab noor inimene selle, mida millegagi asendada ei saa: tunnetus- ja mõtlemisvõime, analüüsi-, sünteesi- ning seoste ja põhjuste nägemise võime. Meie koolis osati hinnata vaimset ja füüsilist tööd, meie rikkus olid tublid õpilased ja töökad õpetajad. Õpilased pidasid lugu teadmistest ja tunnetasid hariduse väärtust. Oli ju lõpuklasse, kust umbes pooled jätkasid õpinguid kõrgkoolis.

Märkimist väärib ka aktiivne klassiväliline töö. Kooli rahvatantsurühmad ja laulukoorid olid vabariigi parimate hulgas. Noored näitasid häid tulemusi ka spordiradadel. Torredad ja meenutamist väärt olid matkad polaarjõone taha ja Kesk-Aasia kõrbesse, palju elamusi pakkusid klassiekskursioonid Lätti, Leetu, Leningradi ja Moskvasse.

Äjapikku kujunesid koolis välja ka mõned meeldivad traditsioonid, nagu kooli aastapäevade tähistamine vilistlaste osavõtul, tõrvikutega teatejooks igal aastapäeval ja hõbevilistlastega kohtumine igakevadisel kooli lõpuaktusel. Auastati ka õpilaskalmanahhide väljaandmist, kuhu koguti õpilaste parimad loomingulised tööd. Kõik need ettevõtmised aitasid kõita õpilasi, vilistlasi ja õpetajaid ühtseks pereks.

Oma tööd Karksi-Nuia Gümnaasiumi direktorina meenutades nendin rahuldusega, et nende 27 tööaasta jooksul on nii mõndagi korda saadud: valmis kaasaegne koolimaja, kus olid kõik tingimused edukaks õppe- ja kasvatustööks. Kool arenes edasi, saavutades arvestatava gümnaasiumi maine. Soe tunne on südamesse jäänud ka sõbralikust ning üksmeelsest kollektiivist, kellega koos suutsime aastate jooksul nii kooli kui ka kodukoha heaks mõndagi kasulikkude ära teha.

Onnitlen kooliperet, endisi õpetajaid ja vilistlasi kooli 50. aastapäeva puhul ning soovin edu ja kordaminekuid järgnevateks aastateks!

• Kooli sünnipäeva tähistatakse tõrvikutega teatejooksuga.

MARGUS MÕISAVALLA foto

Meie gümnaasiumi eesmärk

Oleme seadnud endale peaaesmärgiks võimetele vastava hariduse andmise, et oleks tagatud elukestev õppimine ning oma eluga toimetulek. Me ei ole õpetanud ainult neid noori, kelle eesmärgiks on tingimata pääseda kõrgkooli.

Me oleme võimaldanud keskhariidust omandada ka neil, kelle teadmised on olnud tagasihoidlikumad, aga on olnud soov õppida ja suurendada oma tarkusepagasit, et teha seejärel valik. Oleme seda teinud lootuses, et nad pöörduvad kunagi tagasi kodu-

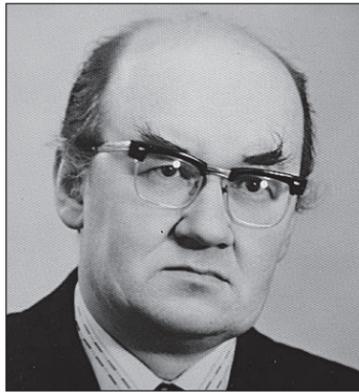
valda.

Olen kindel, et meie koolist omandatud teadmistega on võimalik jätkata õpinguid ülikoolides.

Nende aastate jooksul on Karksi-Nuias keskhariiduse omandanud 560 noort, lellest on läinud kõrgkoolidesse 178, mis teeb keskmiseks 31,8 protsenti. Seega on kõrgkooli uks avanenud igale kolmandale. Kõige edukamad on olnud 2006., 2003. ja 1991. aasta lõpetajad, nende vastuvõtusõel oli ka tihedam.

Arvan, et mida laiemat põhjaga on

TULIN NUIA KOOLI MATEMAATIKAÕPETAJAKS

• MARGUS MÕISAVALD, direktor aastatel 1967—1972

Lõpetasin Tallinna Pedagoogilise Instituudi 1962. aastal ja mind suunati Abja rajooni Tuhalaane kooli, kuid et Nuias vabanes matemaatikaõpetaja koht, siis suunati mind tollase Nuia kooli direktori Robert Meisteri palvel ümber Nuia Keskkooli. Et olin ise õppinud Nuia 7-klassilises koolis, siis olid

paljud õpetajad minu endised õpetajad. Mind võeti väga hästi vastu.

Peale matemaatika õpetamise tegelesin paljude asjadega: juhendasin kino- ja fotoringi, tegime embleeme (mina lõikasin linooli, õpilased trükkisid riidele), käisime matkadel, ekskursioonidel jne.

1967. aastal siirdus senine direktor Robert Meister Viljandisse, vabanevad kohale valisid õpetajad mind ning Haridusministeerium ja rajooni parteikomitee kinnitasid mind Nuia Keskkooli direktoriks.

Eesootasid töörohked aastad. Kõigepealt tuli lõpule viia õpetajate majade ehitus, staadion tahtis renoveerimist ja koolis algas üleminek kabinet-süsteemile. Kimbutas suur ruumipuudus, sest õpilaste arv kasvas pidevalt. Töötasime kahes majas poolteise vahetusega.

Pidevalt paranes õppeedukus ja vähenes õpilaste väljalangevus. Võeti edukalt osa olümpiaadidest ja konkurssidest ning töötasid ringid. Paremaid tulemusi saavutasid rahvatantsuringid (juhendas Lille-Astra Arraste), näitering (Heinrich Hellerma), raketi-

hariduslik baas, seda suuremad on valikuvõimalused tulevikus ja seda parem spetsialist või oskustöeline sircub. Paljud lapsevanemad, kelle järeltulija ei läinud kõrgkooli, on väga tänulikud, et tema tütar või poeg sai õppida meie koolis ja omandada keskhariiduse, mis olevat väga kasuks tulnud.

Meie ühiskond ei vaja ainult kõrgharidusega inimesi, vaid nõuab ka kvalifitseeritud spetsialiste ja oskustöölisi, kes tunnetavad vastutust omanese elukäigu ja ümbruse käekäigu eest.

Jüri Eesik, õppealajuhataja

ring (Ahto Jänes) ning kino- ja fotoring (Margus Mõisavald).

Laulukoored (Ivi Harju) osalesid alati laulupidudel. Kooli aed (Helju Martinson) kuulus vabariigi parimate hulka. Konkursil "Kodukoha loodus" saavutati esikoht, osaleti Moskva põllumajandusnäitusel (saadeti lilli ja õpilaste töid) ning saadi ka medaleid ja aukirju.

Mitmekesine ja huvitav oli pioneeritöö (klassiväliselt tööd juhendas Oilme Oolo, pioneerijuhid olid Ly Piik, Hiie Veidenberg ja Ilse Israel). Suurimaks elamuseks, mis hoidis rahvast aastaid elevuses, oli osavõtt televisioonivõistlusest "Võistlusloke".

Sport oli au sees, eriti tublid olid väravallurid (treener Endel Lõks), suusatajad, jalgratturid jne.

Samas oli see ka aeg, mil tugevnes ideoloogiline surve, mil jälgiti õpetajate ja õpilaste iga sammu ning saageli tuli käia parteikomitees või julgeolekus aru andmas. See viis olukorraneni, et loobusin 1972. aastal direktori kohalt oma soovil. Jätksin matemaatikaõpetajana ja olin sellega väga rahul ja olen seda tänapäevani.

POOL SAJANDIT KÜLVI JA LÕIKUST HARIDUSPÕLLUL

(1. lk. järg)

Aitäh teile, õpetajad, olete meie kooli kullafond ja tänu teile pole ükski aine õpetamata jäänud. Te olete olnud nõudlikud, aga samas kõikide gümnaasistide suhtes heatahtlikud. Te olete aidanud noortel omandada nende võimetekohased teadmised ja oskused, te olete neid valmistanud ette elukestvaks õppeks.

Olgugi et riigiesamite punktisummad on jäänud vabariigi keskmisele tasemele ja vahel ka veidi alla-poolle, on õpetajate pingutus ja energiakuul seda enam tänu väärt, et oleme õpetanud noori, kes on soovinnud õppida kodukoolis. Me oleme andnud ka tagasihoidlikema võimega noortele võimaluse omandada keskhariidus. Selle üle on väga tänulikud ka lapsevanemad, sest kolme aastaga muutub noor arukamaks, saab teadmisi juurde ning pärast gümnaasiumi lõpetamist on kutse õppimine kergem ning ka enam valikuvõimalusi. Tähtis on, et noorel endal on soov areneda ja õppida.

Kuna õpilaste arv väheneb iga aastaga ja meil praktiliselt puudub valiku võimalus, siis oleme valinud

gümnaasiumiastmele üldsuunaga õppe, mis võimaldab lõpetajal konkureerida kõrgkoolidesse, kui ta seda soovib. Peale kohustuslike õppeainete õpivad gümnaasistid lisaks joonestamist, kultuurilugu, filosoofia ajalugu, filosoofiat, majandusõpet, uurimistööde koostamist ja riigikaitset.

Kooliellu on tulnud uued märksõnad, nagu meeskonnatöö, eneseanalüüs ja sisehindamine, arenguvestlus, koostöövalmidus, huvigrupid, integratsioon, individuaalne õppekava, rahulolu uuringud, arengukava jt. Selleks peab palju teadma ja oskama, et olla edukas. Meie õpetajad täidavad pidevalt oma tarkuselaekaid koolitustel ja arendavad selle järel õpilasi igakülgset.

Ka kooli puhul saab rääkida ellujäämisest, kas viie-kümne aasta pärast oleme veel gümnaasiumi või mitte. See sõltub suurel määral kohalikest tingimustest ja oludest. Kui Karksi vallas jagub tööd täiskasvanutele, kes saavad väärilist palka, siis kasvab elanike arv ning kindlasti ka laste arv, siis on kool elujõuline.

Hariduspõldu on Karksi mail haritud ligi 320 aastat. On olnud edukaid aegu ja on olnud tagasilööke.

MIDA ARVAVAD ÕPILASED OMA KOOLIST

Koolimajas ringeldes märkan seinetel algklassiõpilaste valmistatud imekauneid töid, valgusküllast sööklad ja vastremonditud raamatukogu.

Käin selles koolis, sest minu jaoks on Karksi-Nuia Gümnaasium parim. Meil on palju huviringe, mille tööst on mõnus osa võtta. Sporditreenerid on palju vaevalt näinud õpilastega, kes kõikjal Eestis edukalt esinevad, tuues koolile kuulsust ja au.

Kodune ja turvaline kool asub kaunis kohas, lähedal on park, järv ja lossivaremed. Missuguseid saladusi peidavad väikesed metsatukad!

Siin on õpetajad, kes hoolivad

oma õpilastest, tahavad tõesti, et meil kõigil hästi läheks. Tahan lõpetada oma koolis 12. klassi, sest siin on mulle kõik tuttav, armas ja kallis.

Karolin, 9. klass

Kool annab õpilastele palju, ilma et ise midagi tagasi tahaks. Muusikatunnid lasevad olla vabad muredest ja viivad kaunisse helide maailma. Tööõpetus arendab meie võimet luua midagi head ja kaunist. Kunstiõpetuses saame olla loomingulised, mida on ka eluks vaja. Nii jääb meile ikka igast tunnist midagi kasulikkude külge.

Koit, 9. klass

Olen lõpetamas üheksandat klassi. Gümnaasiumiteed tahan kindlasti jätkata Karksi-Nuia Gümnaasiumis, sest teise kooli minnes on raske kesk-konda sulanduda. Seal on kõik uus: kool, õpetajad ja klassikaaslased.

Meil on palju toredaid õpetajaid. Nad küll vahel ajavad "kopsu üle maksa", aga eluraskused ju kaunistavad ja karastavad inimest! Koolil on staadion, võimla ja ujula, mida ei ole kõikidel õppeasutustel. Meie staadionil on saanud tuule tiibadesse kaks maailmaklassi meest: Margus Hunt ja Märt Israel. On, kellelt võtta eeskuj!

Valdis, 9. klass

ÕPETADA SAAB AINULT NEID, KES ÕPPIDA TAHAVAD

Olen Karksi-Nuia lastele õpetanud ajalugu 1984. aastast, pärast Tartu Ülikooli lõpetamist. Endalgi on veidi kummaline mõelda, et juba nii kaua — peaaegu veerand sajandit.

Mis siis on hoidnud mind selle ameti juures, mis praegu populaarsusega kiideld ei saa? Üheks põhjuseks on olnud kindlasti see, et keskkooli lõpetamisel ma teadsin, et tahan kindlasti ajalugu õppima minna ja minust saab õpetaja.

Mulle meeldis lapsena kooli mängida ja kooliajal õpetajaid jälgida. Nad olid nii targad ja samas ka kuidagi salapärased. Eks õpetajale omane idealism ja tahtmine oma ainet hästi õpetada ongi kaasa aidanud sellele, et olen oma esimesele elukutsevalikule truuks jäänud.

Suurlinna elu pole mind kunagi eriti võlunud, seega tundus Karksi-Nuia sobilik kohana. Minu kunagised õpetajad Sürle ja Jüri Eesik olid mõned aastad varem siia tööle tulnud, nii et päris võoras seltskonnas alustada ei tulnud. Tookordne direktor Endel Lepik maalis silme ette hinge matvad pildid Karksi-Nuia loodusest ja õpihuvilistest õpilastest. Nii ma siia Karksi-maile tuln ja olen siia jäänudki.

Mul on meeles oma esimese ajaloootund 11b klassis, kus uksepoolses reas istus meie praegune vallavanem

Arvo Maling. Kas inimene jääb minnisse kohta pikemalt pidama või lahku esimesel võimalusel, sõltub suuresti sellest, kuidas teda uues kohas vastu võetakse. 1984. aasta 11b võttis mind tõesti hästi vastu ja edasine olnes ainult minust endast.

Mulle meeldib lastele ajaloo ilust ja valust jutustada ning ma julgen arvata, et ma olen õnnelik õpetaja. Mul on koos selle aasta lõpetajatega olnud kolm lendu asjalikke ja toredaid õpilasi, mul on olnud õpilasi, kes on tõsiselt huvitunud ajaloost ja seda edasi õppima läinud, mul on õpilasi, kes ei pea palju uurida oma perekonna või koduküla lugu ja nad on olnud selles väga edukad.

Eestlased on alati kõrgelt hinnanud haridust ja haritust. Eesti taluperemees pingutas püksirihma, et vähemalt ühele oma järglastest võimalikult parim haridus kättesaadavaks teha. Millegipärast aga täna haridust selliselt enam ei väärtustata ja see teeb kurvaks. Kõike tahetakse lihtsalt ja kiiresti saada; kui on vaja vaeva näha, siis kirtsutatakse nina või öeldakse inetusi. Miks ei väärtustata piisavalt töökust, edasipüüdlikkust ja teistega arvestamist? Miks sallitakse ja soositakse käegalöömist, mõttelaiskust, labasust ning ükskõiksust iseenda ja teiste suhtes?

Viimastel aastatel on üha rohkem

muret õpilaste lugemisosekuse halvenemise pärast ja aina suurem hulk õpilasi näitab tahtmatust pingutada teadmiste nimel.

Õpetada saab ainult neid, kes õpetust vastu võtta tahavad. Nii mõnegi õpilase ja lapsevanema suust võib kuulda ütlust, et meie koolis ei anta haridust. Ei anta jah, haridust ei anta üheski Eesti koolis. Haridus on väärtus, mida omandatakse tõsise ja raske vaimse tööga. Kes vaeva näha ei taha, see argu pärast ka virisegu, kui vajalikest teadmistest nappus käes. Kool ei ole puhkekodu, kus hommikul garderoobi sisenejale teenuste nimekirji ulatatakse. Ma olen üsna veendunud, et kui õpilane ise õppida ei taha, siis ei suuda ka õpetaja imesid korda saata, ja kui veel kodu toetus on olematu, ongi tulemused kurvemast kurvemad.

Koolimaja ukseid on kaua lahti, kedagi pole uksest minema saadetud, kui on tulnud küsima, kuidas poisil või tüdrukul läheb. Ainult et küsijaid on vähe. Meil on e-kool, ainult et selle vastu huvi tundjaid on vähe. Kolmandal veerandil olid koolis kolm päeva lahtiste uste päevad, oli võimalus tunde külastada, õpetajatega vestelda ja nõu pidada. Paraku kasutas sellist võimalust kõigest kaks lapsevanema.

Mul ei ole sugugi ükskõik, kes ja

mida meie kooli kohta räägib või arvab. Olles ise lapsevanem, kelle laps omandas meie koolis hea hariduse, mis võimaldas tal edukalt kõrgkoolis jätkata, julgen väita, et virisevad need, kes ei tea, mis tegelikult koolis toimub, või need, kes oma vaimuandeid üle hindavad ja selle tõttu ükskõik millises koolis valusasti vastu näppe saavad. Miks arvatakse, et seal, kus meid ei ole, on hea?

Nendele lapsevanematele, kes praegu murravad pead selle üle, millises koolis peaks tema laps oma haridusteed jätkama, on mul paar küsimust: miks te tahate oma lapse juba nii varakult kodust ära saata? Kas te tõesti arvate, et kusagil mujal jääb tarkus teie lapsele iseenesest külge, et tõsist vaimutööd ei olegi vaja teha? Nendele õpilastele, kes suhtuvad vastutustundega õppimises, on meie koolis kõik tingimused edukaks õppetööks loodud. Ole ise usin ja julge ka lorutajat korrale kutsuma.

Hea Karksi-Nuia rahvas! See on suur väärtus, et meil on kool algklassidest gümnaasiumiastmeni välja. Kindlasti on koolis asju, mida annaks paremini korraldada või uut moodi teha. Tehkem seda koos oma laste tuleviku nimel ja selle nimel, et me ka edaspidi gümnaasiumi kokkutulekuid pidada saaksime.

Marika Mäekivi

Aasta õpilased

2001 Raimo Jõgi

2002 Krista Veevo

2003 Anita Maksimova

2003 Kermo Kangur

2004 Grete Beloi

2005 Karin Kukkk

2006 Marju Veevo

IGAÜHELE LEIDUB HUVIKOHAST TEGEVUST

Kool – see on koolimaja, klassid, tahvel, pingid, õpikud ja vihikud; see on õpilased, õpetajad ja kooli töötajad. Kuid materiaalsele lisaks teeb koolist kooli tema vaim, mis on raskesti mõeldav, aga meeltega tajutav. Vaimu teritatakse tundides, kooli vaimule lisab isaloomu ühine tegutsemine väljaspool klassiruumi.

Huvitegevus koolis hõlmab ringide tööd, traditsioonilisi üritusi ja ettevõtmisi, õpilaste vaba aja sisustamist ja omaalgatuste toetamist.

Koolis töötab 36 ringi, mida juhendavad 18 oma ala spetsialisti. Osalemine huviringides aitab kaasa õpilaste arengule, nad avastavad ja arendavad oma andeid ning õpivad end loominguilisel väljendama, saavad juurde esinemiskindlust ja -julgust.

Huviring on uute sõprussidemete loomise koht: ühendava sideme tekkimisele aitavad kaasa ühised huvivid. Iga huviring on omaette sotsiaalne kooslus, väike maailm oma mängureeglitega — koht, kus tunnetatakse oma nõrku ja tugevaid külgi kaastelastega suhtlemisel, saadakse kaasa teatud väärtushinnangud ja hoiakud.

Oleme võtnud eemärgiks arendada ja toetada rahvuskultuuri. Peaks ju kool olemas see koht, kus laps saab teadmised ja oskused, mida eestlased on põlvest põlve edasi andnud. Saadakse kogemused, mis annavad kindluse olla oma rahvuse väarikas esindaja.

2007. aasta on koolinoorte laulu- ja tantsupeo aasta.

Karksi-Nuia Gümnaasiumis töötas neli koori ja tantsurühma tantsurühma selle nimel, et omandada peo repertuaar. Ettelaulumiste käigus said koorid taotleda kategooriaid ning nüüd on meie vallas esimese kategooria poistekoor, teise kategooria laste- ja mudilaskoor ning kolmanda kategooria neidudekoor. Kolmanda kategooria tantsisid endale välja 6a klassi tantsijad.

Suurele Tallinna peole pääsesid meie kooli kolm koori ja kolm tantsurühma, mudilaskoor ootab veel otust. Kuid maakonna peol oli rongkäigu rivis ning laulmas-tantsimas meilt ligi paarsada last.

Kevadisel kontserdil, mille pühendasime emadele, esitasime valiku laulu- ja tantsupeo repertuaarist. Ja kui ei esitusele tuli vaid pool õpitust, kes tiis kontsert tubli poolteist tundi. Ja kui mõnelgi lapsel on olnud tüdimus kooriproovis või tantsutunnis käimisest, on ometigi ülev ja tundeüllane olla laulukaare all või suure tantsu-joonise osa, ning siis ununevad ka argipäeva mured ja raskused.

Peale kooride saab musitseerida lauluansambles või panna proovile oma võimed solistina. Pillimänguga tegeldakse käsikellade ansambli ja koolibändis ning antakse plokklöödimängu algõpet.

Kunstiringides saab tegelda keraamika, klaasitöö ja joonistamisega. Tä-

nu projektidest saadud rahale on soetatud glasuure ja kvaliteetsavi, mis on teinud võimalikuks keraamikatööde taseme tõusu. 2006. aastal toimunud "Saviselli" vabariiklikul konkursil tuli meile kiitev hinnang.

Folklooriringis osalejad püüavad oma asju mulgi keelele ära ajada — lauldakse, mängitakse ja tantsitakse. Ainult pilli ei saa päris hästi mulgi keeles mängitud, see nõuab veel harjutamist.

Sõnaseadmises osavad saavad kaasa lüüa koolilehe "Koolikirjak" ja õpilastööde almanahi "Väikeveli" koostamisel.

Poistele meeldib rohkem tehnoloogiarings meisterdada või liiklusringis teadmisi juurde saada. Maakondlikul liiklusviktoriaalil sai gümnaasiumi võistkond esikoha ning põhikooli võistkond kolmanda koha.

Koolitundide teadmistele saavad huvilised lisa ainerings. Üks populaarsemaid on nende seas keemiaring — üheski teises ei saa näha nõnda huvitavaid reaktsioone.

Lisaks igapäevasele õppetööle korraldatakse koolipidusid, ekskursioone, teatrienduste ühiskülastusi, kohtumisi huvitavate inimestega ja moekonkurse. "Quelle" korraldatud moekonkursil pääsesid meie kooli õpilased läbi maakondliku ja piirkondliku vooru Tallinnasse finaali.

Vaheldust tavapärasele õppele on pakkunud Lilli Looduskool. Sügisel on huvitav jälgida "rebaste"

vastuvõtmist gümnaasistideks. Alklassiõpilaste seas on hinnatud laadad miiklipäeva, jõulude ja lihavõtete ajal.

Kooli sünnipäeval, oktoobri teisel nädalal, toimub tõrvikutega teatejooks ja mööda kooli liigub korv sünnipäevakommidega. Sõbrapäeval valitakse popimaid õpilasi, vahvamaid sõpru, sõbralikumaid õpetajaid ja töötajaid.

Klassidevahelistes spordivõistlustes kaasalöömine on iga klassi auasi. Mõitu võetakse korvpallis, teatejooksudes, ujumises, kergejõustikus ja pikamaajooksudes. "Hõbekõrid" võtavad mõõtu "Kevadjorinal", meie kooli solistide lauluvõistlusel.

Ainekomisjonide korraldamisel toimuvad reaalinete ja humanitaarainete nädalad, siis selgitatakse ka parimad ainetundjad.

Õppeaasta lõpul valitakse 8.—11. klasside õpilaste seas Aasta Õpilane, tiitliga kaasneb ka preemia.

Suulise vastamise vähenemine ning suurem omavaheline suhtlemine läbi interneti on vähendanud nende õpilaste hulka, kes on valmis teiste ees esinema. Need, kes tunnevad endas valmisolekut olla teiste kaasatõmbaja ja eestvedaja, saavad oma oskusi proovile panna õpilaskoostöös osalemisega. Teoreetilisi ja praktilisi teadmisi selleks saab omandada maakondliku õpilaskogu koolitustel ja tegevustes.

Ülle Roomets, huvijuht

KOOLIELU KÄIS KUI KARUSSELLIL

Lõpetasin 1951. aastal Abja Keskkooli. Tahtsin minna Tartu Ülikooli geoloogiat õppima, kuid viimasel minutil oli Moskvast öeldud, et sel aastal Tartus seda osakonda ei ayata.

Oli tarvis tööle minna. Õpetajameti peale ma ei mõelnud üldse. Minu endised õpetajad töötasid Abja haridusosakonnas ja soovitasid mul minna õpetajaks. Lubasin seda teha ainult juhul, kui saan Penujasse. Haridusosakonna juhataja ütles, et sina kolkasse me sind küll ei saada, välja on pakkuda koht Nuias. Olevat ikka põhimagistraalide ristumise kohas ja seal on head liiklusvõimalused.

Nii saabusingi 1. septembril 1951 ühe veoauto kastis Nuia. Bussiga polnud võimalik tulla, sest siis poleks tundide alguseks kohale jõudnud. Ronisin auto pealt maha ja marssisin oma kummimantlis Aadu koolimajja. Seal oldi juba närvis, et uus õpetaja pole märku andnud, viimaks ei tulegi. Mõtlesin, et minu klass on samas majas, kuid õppealajuhataja Virve Kilusk ütles, et juhatab mind ise tööpõstle. Olin päris üllatunud, kui hakkasime internaadi järsust ja porisest mäest alla järve äärde laskuma ning siis üles lossimägedesse ronima.

Sealset kirikumõisas olid direktor Meistri korter ja kaks klassiruumi. Sain neljanda klassi juhatajaks, õpilasi oli klassis peaaegu 40.

Õpetajaametist ei teadnud ma midagi. Õppealajuhataja Virve Kilusk nägi minu suunamise ja harimisega tõesti palju vaeva. Ta õpetas tegema tunniskonspekte. Kui läksin pedagoogilise kooli, siis alles tundsin, et õp-

pealajuhataja oli mulle metoodika nii selgeks teinud, et ega sealt suuremat lisa tulnudki. Tänu talle selle suure vaeva eest!

Esimese korteri sain õigeusu kihelkonnakooli majja Pärnu maantee alguses. Seal oli kaks klassiruumi, aga mina pidin igal hommikul paari kilomeetri kaugusele lossimägedesse minema ja kandma raskeid vihikupakke.

Oli nõue, et parandatakse ära kõik kodutööd ja loomulikult kontrolltööd. Mingit bussiliiklust polnud. Lapsed tulid kaheksa-üheksa kilomeetrit jalgsi Nuia ja sealt veel lossimägedesse. Hommikul tulime peaaegu pimedas kooli — polnud tänavavalgustust ega asfaltteed.

Enne kabelit oli kevaditi ja sügisel nii porine, et lastel jäid kalossid porri. Suurel söögivaheajal, kui lapsed hakkasid oma võileiba sööma, võtsin reha ja läksin pori seest kalosse välja rehitsema. Pesin lombis puhtaks ja panin ahju äärde kuivama.

Mul jäi see nelja koolimaja vahet kihutamine meelde kui mingi karussell. Ilusate ilmadega oli päris meeldiv see ronimine, kuid talvel tuli vahel pisar silma. Vahel oli lumi põlvini, suma huupi kõige otsema teed üle järve. Ei ajanud ju keegi seal teed lumest puhtaks.

Veel hullem oli talvine libedus. Internaadi mägi oli lastel nii libedaks hõõveldatud, et makke ronimisel olid naks vaha naelkingi. Mäletan, et ükskord pidin kaks korda üles mäe otsa ronima ja enne tippu jõudmist lendasin kui raketit alla orgu, vihikupakid veel lisaraskuseks. Alles kolmanda

korraga sain üles.

Minust palju vanemal laulmisõpetajal oli alati kaasas pikk nailonsukk, mis oli täis tuhka või liiva. Ta raputas seda enne iga sammu astumist.

Karussell ise oli selline: 1. Aadu koolimaja Tartu maantee lõpus. Selles majas olid vanemad klassid, õpetajate tuba ja kantselei; 2. Vene kiriku koolimaja Pärnu maantee alguses, seal paiknes kaks algklassi; 3. internaadimajas olid kaks klassiruumi ja raamatukogu; 4. Lossimägede kõrval kirikumõisas paiknes kaks klassi.

Nii pidime töötama peaaegu kümme aastat. Alles 1960. aasta sügiseks

50 aastat sporti Karksi-Nuia Gümnaasiumis

Koolisporti ei saa edukalt teha kella vahtides või tasu lugedes. Selleks on ikka ja jälle entusiasmi ja entusiasmte tarvis. Karksi-Nuias ja Karksi-Nuia Gümnaasiumis on neid ikka olnud.

Koolis on kehalise kasvatus õpetajata töötanud Sade Kals, Helje Merilo, Valve Hannus, Tõnis Lukk, Jaak Hünerson, Mati Pääsuke, Leo Lüiber ja Rein Ahun. Tänaast koolisporti veavad Kalli Laprik, Anneli Vaan ja Mart Kurs. Kindlasti on suure panuse andnud gümnaasiumi spordi edendamisse legendaarsed mehed Endel Lõks, Peeter Lapp ja Elmar Post.

Selle kooli noored on alati spordialtid olnud. Läbi kogu kooli ajaloo on Karksi-Nuia õpilased võitnud Eesti meistrivõistlustelt üle 200 medali, neist ligi pooled on meistrimedalid. Täna Karksi-Nuia Gümnaasium

valmis kooli uus hoone, kuid osa algklassi jätkas veel Aadu koolimajas.

Imestan, kui mugavaks on lapsed nüüd muutunud. Metsapunkti punnastest majadest ja Kaselt kooli käivad lapsed esitasis puudumistõendi: "Ei saanud kooli tulla, sest õpilasbuss ei tulnud."

Meie pidime ühest koolimajast teise lippama mõnikord isegi kümne minutiga ja vahel suure vahetunni ajal.

Nuia kool jäigi mul ainukeseks töökohaks. Nüüdseks olen siin elanud juba 56 aastat.

Leili Kuut, endine õpetaja

paistab silma tugeva kergejõustikukoolina. Nimed Märt Iisrael ja Margus Hunt ei vaja tutvustamist. Ainuüksi aastatel 2000—2006 on kooli kegejõustiklased kogunud Eesti meistrivõistlustelt 143 medalit, neist 62 kuldset. Kõige krooniks on kooli kontos Margus Hundi kaks kuldmedalit juunioride 2005. aasta maailma-meistrivõistlustelt.

2000. aastal tunnustati kooli parimaks kergejõustikukooliks Eestis. Märkimist väärib ka fakt, et 18 noort on omandanud ja omandamas kehakultuurialast kõrgharidust.

Kui vaadata tagasi kooli spordi ajaloole, siis lisaks kergejõustikule on edu saavutatud pallimängudes, jalgrattasportis, motosportis ja muudelgi aladel. Viimastel aastatel on saavutatud häid kohti algklasside rahvastepalli ja

"Tähelepanu, start!" võistlustel.

Koolil on oma pika ajalooa spordivõistlused — sügis- ja kevadspordipäev. 25 aastat järjest on toimunud oktoobrikuu teisel reedel tõrvikutega teatejooks ja 24 aastat järjest on kolmanda õppeveerandi viimasel päeval olnud kõrgushüppevõistlus. Täna spordivad paljud õpilased spordiklubides ning mitmed õpilased jätkavad edukalt õpinguid Audenteses. 80 õpilast treenivad valla spordikoolis ning kooli juures töötavad spordiringid.

Kooli juubeli puhul soovime kõikidele vilistlastele ja tänastele õppuritele ning endistele ja praegustele õpetajatele ning kogu vallarahvale sportlikku visadust, õnne ja tervist!

Mart Kurs, treener-õpetaja

KÜSIMUSED KOOLI LÕPETANUTELE

Arvo Maling

- Töötan Karksi Vallavalitsuses, olen vallavanem.
- Kõige meeldivam mälestus kooliajast on seotud isetegemise rõõmudega. Need olid meeste- ja naistepäeva nädal, klassiõhtud, koolipeod ja kolhoosis käimised.
- Rööbaspuudel turnimine.
- Ikka need tunnid, kus häid hindeid pandi. Eritisi lemmikuid ei olnud, tunni tegi huvitavaks õpetaja.
- Ilmselt emakeel ja matemaatika, mida läheb vaja iga päev, aga vaja on läinud ka teistes õppeainetes õpetatut. Joonistamist ma selgeks ei saanudki ja matemaatikast logaritmi ka ei mäleta.
- Võib-olla oleks pidanud õpetatavat siduma eluliste näidetega ja siduma õppeaineid omavahel.
- Meelde jäävad ikka isikud-õpetajad, kellega rohkem kokku puutusin: Margus Möisavald, Tarmo Harju, Theda Tugi ja Eha Lepik.

- Ilmselt 7. või 8. klassis juhtus nii, et laupäeval oli meie klassil kuus tundi, samas oli töötajatele juba kehtestatud viiepäevane töönädal, mistõttu laupäeval koolilõunat ei antud. Aga et päevaplaani ei tohi rikkuda ja tervise eest tuli hoolt kanda, siis ei jäänudki klassil muud üle kui võileivad kooli kaasa teha. Lõunavahetunniks kujunes keemiatund koos katsetega.
- Siis, kui koolil või mõnel tema vilistlasel läheb hästi ja uhkusega ütleme, et tegemist on minu kooli või koolikaaslasega.
- Et kool oleks koht, mida hea sõnaga meenutatakse, siis tagab hea aluse haridustee jätkamiseks. Selleks soovin kooliperele jõudu, jaksu ja kindlat meelt.

Heiki Arro

- Töötan praegu kodukohas firma juhina.
- Raske öelda, mis oli kõige meeldivam. Tagantjärele mõeldes oli kõik väga tore. Meelde on jäänud oktoobri algus 1960. aastal, kui kogu kool kolis uude (nüüdne vana) koolimajja, enne oldi neljas majas mõõda alevit laiali. Õpetaja Margus Möisavalla tulekuga 1962. aastal (olin ise 8. klassis) alustati koolis õppefilmide näitamist — peaaegu terve meie klass olid paberitega “kinonäitajad”, nii saime paljudest tundidest vabaks. Ka sai koos õpetaja Möisavallaga palju filme tehtud, lisaks olin ma talle võrkpalliturnennis “tõstja”, tal jäi ainult pall maha lüüta.
- Liiga vara oli vaja tõusta.
- Meie ajal olid koolis sellised kõigist austatud õpetajad nagu Virve Kilusk (ajalugu-ühiskonnaõpetus), Heinrich Hellermaa (eesti keel, kirjandus) ja Margus Möisavald (matemaatika) — nende tunnid olidki kõige meeldivamad.
- Et sai mindud tehnikaülikooli, siis kindlasti kõrgem matemaatika, füüsika ja keemia, mida erialasel oligi sel ajal kõige rohkem tarvis. Praegu on tähtsaimad emakeel ja üldse keeled.
- Keeleõppes jäi tund-paar nädalas väheseks, puudu jäi muidugi keelepraktika — ei olnud ju kusagil kellegagi suhelda nagu tänapäeval. Mõni agar õpetaja korjas ära kaardipakke, kui sai vahel aega “sisustatud”. Tegelikult oleks pidanud ikka kaardimängu toetama, sest see arendas ju loogilist mõtlemist ja mälu.
- “Oma kooli tunne” ja austus õpetajate vastu (kui kohtusime õpetajaga kooliteel, siis tervitasime ikka mütsi kergitades). Kuna meieaegne direktor Robert Meister ja õppealajuhataja Virve Kilusk olid austatud isiksused, võeti ka keskkooli vanemate klasside õpilasi isiksustena.

- Ühtne kooli tunne. Igal kevadel toimusid mai lõpul 3-päevased koolilaagrid järvede ääres, kus ise olime asjamehed. Meelde jäävad sügisesed kartulivõistlused ja jaandites, kevadised rahvapargi koristamised kogu kooliga, metsaistutamised jne. Kevadel andis igakümnelt meist oma panuse kooliümbruse kujundamiseks ja lõpuklass istutas omad puud (kuuenda lennu kased võtavad kõiki vastu, kui tullakse üle silla koolimaja poole).
- Kes neid veel mäletab — oli koike. Vanemad klassid korraldasid kordamööda puhkeõhtuid, kus osalejad pidid midagi eksrompt välja mõtleva.
- Ikka siis, kui kooliõdedel ja -vendadel on hästi läinud. Alati on olnud tore kohtuda Tallinnas laulu- ja tantsupidudel ja hea meel on olnud, kui “sporditähedel” hästi läheb.
- Kõigile elus oma koha leidmist! Jätke südamesse elu kool, kodukotus, sõbrad ja õpetajad! Karksi-Nuia Gümnaasium peab jääma kohaks, kuhu ikka tahetak tulla. Õpetajatele: olge ikka maa sool, nagu õpetaja vanal ajal oli!

Kati Kala

- Töötan meediaagentuuris projekti-juhi/meediaplaneerijana.
- Kõige meeldivam mälestus oli kooli lõpetamine.

- Kõige raskem oli mõne õpetajaga suhelda.
- Kõige enam meeldis mulle matemaatika. See on loogiline aine, pole mingit mulliajamist.
- Kõige vajalikumad on olnud matemaatika ja arvutiõpetus — kas just sellisel tasemel, nagu vaja, aga abiks ikkagi.
- Koolis jäi puudu just arvutiõpetusest kõrgemal tasemel.
- Meelde on jäänud vahvad klassikaaslased ja enamik õpetajaid.
- Just üritused olid need, mis elu lõbusaks tegid.
- Uhkust oma kooli üle olen tundnud siis, kui õpilased või vilistlased on saavutanud midagi suurejoonelist, näiteks Margus Hundi saavutused.
- Edu väänikute õpetamises!

Maret Lina

- Lõpetasin kooli 1978. aastal ja töötan praegu Viljandi Maagümnaasiumis sotsiaalpedagoogina.
- Õpetaja Tiitsiga viimane kehalise kasvatused tund, kus ta ennustas meile, kelleks me võiksite saada. Ta oli ääretult otsekohene, aus ja ettenägelik: enamus räägitut on täitunud. Ei unune ka klassiõhtud/koosviibimised koos klassijuhatajaga: osa võtsid kõik.
- Füüsikast arusaamine, õhtuses vahetuses käimine ja suuskade vedamine täiskiilutud PAZ-bussis Polli-Lilli käänulisel teel. Veevo Peeter ja teised pisemad pandi tihtilugu ette bussijuhi kõrvale mootori peale, sest mujal oleks nad lihtsalt ära tallatud.
- Kõik õpeteled, eriti eesti keel. Eelkõige eesti keele õpetaja tema ennastalgava töö pärast, mida siis ei mõistnud, kuid mis tegi tunnid tõeliselt huvitavaks, kütkestavaks. Vene keeles võin Puškinit tänapäevani tsiteerida.
- Keeled ja matemaatika: eesti keel abiks ametikohal ning vene ja inglise keel suhtlemisel. Vene keelt pole praktiliselt kooli lõpetamisest saadik tarvis läinud, kuid saadud pagas (õpetaja Mall Must) on nii tugev, et ükspäev, kui juhusliku küüdi-ga Tallinna sõitsin ja autot juhtis umbkeelne venelane, küsis ta pärast kaht vahetatud lauset, et kust on pärit nii hea vene keel. Ütlesin, et Nuia keskkoolist.
- Inglise keelega on sama lugu. Seda pole vaja olnud keskkooli lõpetamisest ja kõrgkoolis õppimisest saadik, kuid kui talvel tuli Kreekas foorumil Eesti riiki esindada, siis sain hakkama. Tänan, õpetaja Alev!
- Ei ütleks, et midagi jäi puudu, kõik õpitu on olnud kasulik. Kui midagi tahtnuks veel, tulnuks see teiste arvelt.
- Väga arvestatava õpipagasi, innovaatilise klassijuhatajaga, ääretult üksmeelse klassi ja armsa koolimajaga.
- Põhikooli lõpuksam: kirjand. Kohal olid kõik peale Brunn Olevi. Kaks paralleeli kirjutasid juba paar tundi kirjandit, kui klassijuhataja Viiu Lepik, saanud lapsevanem Liguri autouhikiks, puuduja Sydiste metsa vahelt otse lõkke äärest kätte leidis. Seal ta astus läbi kirjutajate ridade kui kadalipu otse esimesse pinki, lõkkesuitsu jäänused näol. Tulemus: Brunn Olev sai “nelja”, aga mitu kirjutajat kukkus läbi. Ei tea, kas ta õpetajat selle eest tänaski.
- Tänu õpetaja Veidenbergi lõputule andumusele ja kontrollile võin praegu une pealt matemaatikavalemeid vuristada. Kui koos Anzeelika Misyukiga (minu kunagise klassikaaslase tütar) pinginaabritena kõrgkoolis õigust õppisime, siis inglise keele tundides vaatasid kursusekaaslased imestusega meie otsa ja küsisid, mis koolist me oleme. Meil oli eri aegadel olnud ühine keeleõpetaja Alev.
- Kestku kallis Karksi kool! Suutke suhelda soojalt ja tõstke Tootsid tonusesse!

Märt Israel

- Sellele kirjale vastamise ajal olen University of Washingtoni renessanssstiilis suures raamatukogus, et vaadata üle materjale homseks kontrolltöök aines Calculus in Business and Economics. Sellel õppeaasta olen tudeerinud ja treeninud USA-s Seattle’i linnas.
- Neid hetki on palju. Kõige eredamalt meenub rebastepeo korraldamine. Armsad kokatädid keetsid selle jaoks mitu anumatait kliistrit, mille kõik ära kasutasime. Tõrvikutejooks ning gümnaasiumi ja põhikooli vahelised jalgpallivõistlused toovad samuti naeru suule.
- Kooliajal koosnes päev kahest tegevusest — hommikul kooli ja pärast trenni. Päevad tundusid väga pikad ja koju jõudes olin tihti päris väsinud. Praegu ülikoolis olles on need kaks tegevust ikka päevakavas ning päevad on veel pikemad.
- Meie klassis oli poisid enamusen ning nii sai iga tund tehtud mingi koerus-tükk. Seetõttu on raske midagi esile tuua. Tagantjärele tunduvad kõik tunnid armsad.
- Vajalikud on keeled ja matemaatika ning mingil määral ka ajalood, nii üldine kui kunstiajalugu.

- Matemaatikalet oleks võinud rohkem õppida. Tehnikaülikooli esimesel kursusel istusime Ragnar Valdsteinigaga matemaatilise analüüsi tunnis ja mõtlesime, millest nad küll räägivad. Meie kursakaaslased aga ütlesid, et nemad on seda gümnaasiumis õppinud. Esimesel aastal pidime ülikoolis ikka palju vaeva nägema.
- Meelde jäävad nii kodukandi ilus loodus kui ka tõrvikutejooksud.
- Peaks kunagiste klassiõdede käest küsima, kas nad said lõpuks teada, miks valdav enamus klassivendi kunstiajaloo ilma õppimata piltide vastamise eest häid hindeid said. Väga naljakas oli, kui üks klassivend pidi “Hamletit” vastama, endal oli aga raamat lugemata. Ta sai “kolme”.
- Sisimas tekib uhke tunne siis, kui Karksi-Nuia Gümnaasiumi nimi meediast läbi käib.
- Selle rohelise maja asemele, mis seisab ürgoru ääres kooli kõrval, võiks ehitada ühiselamu paarisajale õpilasele — oleks koht kaugema kandi õpilastele (Abja, Halliste jne.). Staadioni võiks korda teha ja muidugi vajaks ka kool ise kohendamist.

Mati Ruul

- Olen ettevõtja. Tegelen ettevõtete, näiskasvanute ja laste arendamisega, firma nimi on MARU Konsultatsioonikeskus OÜ. Minu tegemistest saab ülevaate www.maruko.ee. Lisaks sellele olen Saku Loovuskese osauhingus üks loojatest ja arendajatest (www.loovuskeskus.ee). Ja veel olen partnerõppejõud ja treener EBS (Estonian Business School) JKK (Juhtimiskoolituse Keskus) meeskonnas.
- Nuia Keskkool oli üks mõnus koht elluastumiseks. Kõik oli OK! Klassijuhataja Margus Möisavald oli super! Ilma temata poleks ma praegu see, kes olen! Mu koolitee kulges mõõda mägiteid ja orge — koolist lossivaremete kaudu Karksis. Seal juhtus nii mõndagi huvitavat. Ning Lapi Peetri jooksutreeningud. Tänu nendele tundund tänaseni veel heas füüsilises vormis.
- Pidi ikka õppima päris palju ja õpetajad olid nõudlikud. Ja need käigud kodust kooli ja tagasi. Tihti tuli häaletada või siis 6 kilomeetrit jalgsi käia.
- Huvitav oli ajalugu (õpetaja Parksepp). Seniajani mäletan arutelusid erinevate maailmakordade üle. Õpetaja Möisavald panti matemaatikas oma konsultatsioonide ja järeltöödega ka selle õppeaine mulle pähe. Kehalises kasvatuses olid Liiber ja Lapp hehised omal kohal: füüsiline pool oli kontrolli all.
- Eks nimetatud õppeained ongi kõige vajalikumad.
- Puudu jäi suhtlemis- ja väätlemissukusest, seda läheb vaja kogu elu. Klassijuhatajatundides arutasime ja lahendasime kõik endi probleeme, kuid psühholoogia ja suhtlemisalase lisaaine õppimise võimalus puudus.
- Meelde jääb Endel Lepik kui kooli dire, kes oli vankumatu mees oma ametikohal. Siit tulenes ka Nuia kooli reputatsioon minu ajal. Loodan, et see on ka edaspidi nii. Kalle Vister, minu pinginaaber: sul on veel palju, mida järele teha! Möisavald kui õpetaja, klassijuhataja, tuttav ja sõber: ta on tegija! Ja veel Theda Tugi geograafiatunnid: need olid lust, lõbu ja teadmised kogu eluks. Lisaks on koolil hea keskkond spordi tegemiseks.
- Eredaid seiku on nii palju, et kirjutamiseks pole ruumi: klassiekskursioonid Peterburgi ja Moskvasse ning Lätti ja Leetu, lisaks kõikvõimalikud üritused Eestis. Olid ka õpilasmalev, raadiosõlm, diskoriamet ja kooliaia peenra korrahoid.
- Ilusad hetked on need, kui peab rääkima oma kooliajast ja kui meediast leiab praeguste tegevuste kajastust. Siis võtab südame alt soojaks küll.
- Jätka keise hariduspoliitika kujundamist! Loodan, et vanad tugevad traditsioonid ja sport on jätkuvalt aukohal. Leidke oma “lugu” ja kandke see tulevastele põlvedele!

Mirjam Mäekivi

- Töötan ajakirjanduses.
- Kõige meeldivam mälestus on see, et leidsin esimesel koolipäeval pinginaabri, kellega jagasime koolipinki kõik 12 aastat ning kes on tänaseni mulle väga hea sõber ja kallis inimene. Me kumbki pidime alguses teise tüdrukuga koos istuma, aga et meie „väljavalitud“ olid määratud paralleelklassi, siis pressiti meid Katiga ühte penki. Tagantjärele võin öelda, et see oli üks väga õnnelik juhus. Olime Katiga nagu sukk ja saabas koolis, väljaspool kooli ja jätkame tihedat suhtlemist ka praegu.
- Samuti jäävad meeldivalt meelde meie klassi kaks klassijuhatajat — Maarika Kuusikjõe, kelle kindlakäeline õpetus meist suure osa kooli lõpuni aitas, ja Viiu Lepik, kes aitas kaasa meie inimesteks kasvamiseks. Meeldiv oli ka kool ise — selline parajalt suur ja imeilusas kohas. Kõige mõ-

- Milllega praegu tegelete?
- Mis on kõige meeldivam mälestus kooliajast?
- Mis oli kooliskäimise ajal kõige raskem?
- Millised tunnid Teile kõige rohkem meeldisid? Miks?
- Millised õppeained on olnud Teile elus kõige vajalikumad?
- Mida oleks tulnud veel õpetada? Millest jäi puudu?
- Milllega jääb kool eluajaks meelde?
- Nimetage eredaid, lõbusaid seiku kooliajast.
- Millal olete tundnud uhkust oma kooli üle?
- Teie soovid, soovitused ja ettepanekud koolile.

Karksi sõna gümnaasiumi koolimaja

nusam oli koolis just kevaditi, kui sai vahetunnid kooliõuel veeta, ka paar õppetundi olid õues.

3. Mingeid ületamatuid raskusi ei meenugi. Kui midagi oligi raske, siis pigem enda laiskusest tingitult.

4. Alati läksin hea meelega inglise keele tundi, sest meie õpetaja Tiia Sarv oli vaba olekuga ja ka huvi selle aine vastu oli suur. Kuigi ma reaallaineid ei jaga, meeldisid mulle gümnaasiumis ka matemaatika ja füüsika. Matemaatika sellepärast, et tänu lahkele õpetajale läks raskete asjade õppimine kuidagi lihtsamalt ja stressivabalt, samuti sai numbrite ja valemite kõrval arutada muid ilmasasju. Füüsika sellepärast, et Jüri Eesik oskas kõik selgeks teha. Kunstiajalugu meeldis ka, lihtsalt oli huvitav aine.

5. Praegu ajakirjanikuna tunnen, kui palju oli kasu Viiu Lepiku eesti keele tampimisest, oleks võinud veel rohkem tampida. Kõige kasulikumad ongi mulle seniajani olnud humanitaarained, kuid ülikoolis filosoofiat õppides tulid kasuks ka matemaatika ja füüsika tundmine.

6. Praegu ei jõua ära kahetseda, miks ma vene keele õppimise tõsisemalt ei suhtunud. Paraku on häda ka selles, et Nuias elades puudus võimalus vene keelt praktiseerida. Puudu jäi ka süsteemisest ajalooõpetusest.

7. Kool jääb meelde sellega, et olen saanud hariduse, mille pärast ei pea kuskil ega kunagi piinlikkust tundma. Samuti jääb meelde meie klass, sest suur osa meist oli koos lasteaiast kuni viimase koolipäevani. Üks toredamaid mälestusi on ka kooli aastapäevajooks, mis veel minu põhikooli ajal oli rahvarohke ja oodatud sündmus. Suur hulk tõrvikuid pimedas sügisõos on ikka võrattu vaatepilt ja veel jooksujärgne muljetamine: kes kuskil paralleelklassist ees oli, kes kuskul, kellel kustus tõrvik jne. Minu meelest üks väärt traditsioon, mida peaks elus hoidma.

8. Minu ja mu pinginaabri spordipõlgus oli üldteada. Kui oli mingisugune järjekordne jooks, siis me Katiga eriti ei tõtanud. Kui me siis lõpuks finišisirgel lonkisime, teatas poiste kehalise kasvatuse õpetaja Rein Ahus, et järgmine kord võtab ta meie jaoks stopperi asemel kalendri kaasa.

9. Uhkust olen tundnud iga kord, kui ülikooli- või töökaaslased on küsinud, kus koolis ma olen käinud. Miskipärast arvatakse, et inimene võib kuskile jõuda vaid siis, kui ta on Tallinna või Tartu eliitkoolist.

10. Et õpilastest midagi tuleks, tuleb neid sundida – õppima, erinevates tegevustes kaasa lööma jne. Ei maksa minna mingisuguse liberalismi teed ja lasta õpilasele kõike „valida“. Õpilane valib vahetunni. Kui mõistuse piires karmikäeline olla, on õpilased oma koolile tagantjärele oluliselt tänuulikumad kui siis, kui neil lastakse teha, mida nad ise tahavad. Lõpuks nad avastavad, et polegi midagi mõistlikku teinud.

Marju Veevo

- Lõpetan praegu gümnaasiumi.
- Mulle on alati meelindud klassidevahelised võistlused, teatriskäigud või ka lihtsalt koolipäev, mis jääb silma millegi erilisega.
- Kõige raskem oli siis, kui meilt nõuti korraga liiga palju õppimist.
- Kõige rohkem meeldisid inglise keel ja matemaatika, need muutusid lemmikuiks viimaste aastate jooksul ehk lihtsalt seepärast, et ained on meelepärased. Mulle meeldib pigem harjutusi/ülesandeid lahendada kui pikki õppetükke lugeda.
- Usun, et emakeel, inglise keel ja matemaatika – põhiained, kuid eks igast ainekst saab midagi kasulikku.
- Arvan, et valikained, mida meie koolis pakutakse (joonestamine, filosoofia, kultuuriajalugu, rootsi keel), on targalt valitud.
- Usun, et klassikaaslaste, tundide ja õpetajatega, kuid võib-olla olen liiga noor, et sellele küsimusele õigesti vastata.
- Praegu ei meenu ühtki, kuigi neid on kindlasti palju olnud.
- Siis, kui kooli või õpilaste kohta on hästi öeldud või õpilased/vilistlased on edukad olnud.
- Võib-olla tuleks leida või luua midagi, mis tutvustaks kooli rohkem ja kutsuks siia õppima, sest nagu teada, kipub maakoolides õppivate laste arv vähene-ma.

Imre Hõrak

- Lõpetan praegu gümnaasiumi, õpin.

2. Mälestusi pole jõudnud öieti veel tekkidagi. Usun, et emotsioonid ja mälestused tekivad mingi aeg hiljem.

3. Kogu kooliaja on mulle raskusi valmistanud hommikune ärkamine. Kuna meie klass oli suhteliselt killustunud väikesteks gruppideks, siis kohati oli raske ka ühiseid seisukohti võtta, jõuda konsensusele nii, et kõik osapooled midagi saaksid. Muu ei olnud kuigi raske.

4. Olgem ausad, meeldisid tunnid, kus sai jutustada või siis kollektiivselt midagi teha. Ainetest kõige enam olid meele järgi reaallained ja kehaline kasvatus.

5. Praegu ei oskagi öelda, millist õppeainet vaja pole läinud, kõik annavad midagi juurde. Kõige vajalikumaks pean eesti keelt, sest üks kodanik võib mitte osata bioloogiat või mitte tunda arvutit, kuid kindlasti peaks ta vigadeta kirjutama.

6. Minu arust jäi puudu majandusõpetusest, kuigi jah, ühe õppeaasta jooksul sai õpiku abil midagi selgeks, ei ammendanud see eriti minu ootusi selle aine suhtes.

7. Kool jääb eluks ajaks meelde eelkõige seoses sellega, mis mind selle kohaga seovad.

8. Kuigi paljud sündmused on praeguseks meelest läinud, mäletan ma hästi algklasside klassiõhtuid või seda, kuidas klassikaaslastega sai iga hommik võisteldud kooli tulemises. Mõnel päeval ootasime juba kell 7.10 pimeduses klassiruumi ukse taga.

9. Meie kool on olnud suhteliselt tagasihoidlik, ta pole kuigi sageli olnud ajalehtedest esiküljel või üldse meeldia huviorbiidis. Ometi olen kooli üle uhkust tundnud just siis, kui ma ise olen midagi saavutanud. Ükskõik, kas see on midagi suurt või väikest, aga teadmine, et olen saavutus- teks vajaliku teadmise või harjumuse just nimelt koolist saanud, loob mingi uhkustunde.

10. Soovin rohkem mõttega tegutsemist ja vähem tühikargamist!

Piret Kõõra

- Nuia Keskkooli järel lõpetasin Tallinna Pedagoogikaülikooli kultuuriteaduskonna ning olen liikumis- ja tantsuõpetaja Viimsi vallas.
- Kõige meldivamad mälestused on mul seotud ikka tantsuga ja meie kunagise rahvatantsurühmaga, millega me alustasime esimeses klassis ja jõudsime samade paarilistega lõpuklassi välja. Suur tänu Lille Arrastele!
- Minu jaoks oli kõige raskem minna laupäeval kooli.
- Mulle meeldis eesti keel ja kirjandus, kui seda andis meie õpetaja Viiu Lepik, ning ajalugu muutus huvitavaks hetkest, kui kooli tuli Maarika Mäekivi. Ja muidugi olid mulle olulised muusika ja Syrle Eesik.
- Eks ikka keeled, kirjandus ja ajalugu.
- Oleks võinud mõni võorkeel veel juures olla, kuid aeg oli ju teine.
- Kool jääb meelde väga aktiivse sporditegevuse, rohke huvitegevuse ja toredate koolipidudega. Tagantjärele mõeldes oli meie kodukool armas ja seal tundsid kõik kõiki.
- Milligipärast tuleb mulle meelde aeg, kui alles kooli spordikompleksi ehitati ja me riietusmese maja all olevates ruumides, kus olid käigud, mis viisid poiste riietusruumi poolele. Olime kõik pioneerid. Sidusime kaelarätid suu ette ja ehmatasime pimedates käikudes taskulampidega üksteist. Iga kord, kui me sinna riietuma läksime, hakkas see öud pöle. Aga see oli ka põnev. Arvan, et ma võisin olla siis viiendas või kuundas klassis.
- Olen uhkust tundnud ikka siis, kui kellelgi Nuiast on hästi läinud. Isiklikul pinnal tundsin ma viimati uhkust, kui taotlesin endale Tallinna Ülikooli juures lisadiplomit kehakultuuriteaduskonnas ja pidin sooritama esimest suusatamisepraktikumi Kaarel Zilmerile. Ta vaatas mind ja ütles tunnustavalt, et mul on väga hea tehnika ning küsis, kust see pärit on! Sain uhkusega öelda, et Nuia koolist. Mis lapsepõlves omandatud, see ei kao kuhugi. Siis ma polnud vähemalt kümme aastat suuskadele saanud.
- Soovin, et kooliharidust antaks Karksi-Nuias igavesti ja ikka heal tasemel. Kodukool on lapsele kõige parem ja turvalisem õpikeskkond!

Vilistlastele küsimuste saatmise ajal oli koolil tõrkeid e-postiga. Seetõttu vabandame nende vilistlaste ees, kelle vastused meieni ei jõudnud ja seetõttu avaldamata jäävad.